

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BÜTÜN ESERLERİ
VLADIMIR NABOKOV

LAURA'NIN ASLI

TÜRKÇESİ FATİH ÖZGÜVEN

VLADIMIR NABOKOV • Laura'nın Aslı

Kelebek: Common Mormon

Fotoğraf: Carl Mydans

The Original of Laura

© 2009 Dmitri Nabokov

Bu kitabın yayın hakları The Wylie Agency'den alınmıştır.

İletişim Yayınları 1789 • Çağdaş Dünya Edebiyatı 212

ISBN-13: 978-975-05-1088-5

© 2012 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2012, İstanbul

EDİTÖR Müge Karahan

DİZİ KAPAK TASARIMI Bülent Erkmén

KAPAK Pınar Akkurt

UYGULAMA Hüsnu Abbas

DÜZELTİ Melis Oflas

BASKI ve CILT Sena Ofset • SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

VLADIMIR NABOKOV

Laura'nın Aslı

The Original of Laura

ÇEVİREN Fatih Özgüven

VLADIMIR NABOKOV 1899'da St. Petersburg'da doğdu. Varlıklı, liberal bir ailenin en büyük oğluydu. Bolşevikler iktidara geldiğinde aile Rusya'dan ayrılarak önce Londra'ya, sonra Berlin'e gitti. Nabokov, öğrenimini Cambridge, Trinity College'da tamamladı. 1923 ile 1940 arasında anadilinde romanlar, hikâyeler, oyunlar, şiirler yazdı ve kuşağının seçkin Rus göçmen yazarlarından biri olarak ün kazandı. 1940 yılında karısı ve oğluyla ABD'ye göç etti ve 1941'den 1948'e kadar Wellesley College'da dersler verdi. 1955'te yayımlanan *Lolita*'nın (İletişim, 1999) dünya çapındaki başarısından sonra, 1959'da Cornell Üniversitesi Rus Edebiyatı profesörlüğünden emekli olarak İsviçre'ye yerleşti. Nabokov, İngilizce yazdığı ilk romanı *The Real Life of Sebastian Knight*'i (*Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı*, İletişim, 2003) 1941'de yayımladı ve ondan sonra bu dili şaşırtıcı bir yaratıcılıkla kullanarak eserlerini İngilizce yazmaya devam etti. Vladimir Nabokov 1977'de, İsviçre'nin Montreux kentinde öldü. *Lolita* dışında, önemli romanları arasında, fantastik bir aile romanı parodisi olan *Ada or the Ardor* (*Ada ya da Arzu*, İletişim, 2002) ve *Pale Fire* (*Solgun Ateş*, yakında İletişim Yayınları'ndan yayımlanacak) sayılmalıdır. İletişim Yayınları'ndan çıkan diğer kitapları: *Karanlıkta Kahkaha* (1993); *Pnin* (1999); *Bir Günbatımının Ayrıntıları* (1999); *Rua, Dam, Vale* (2000); *Lujin Savunması* (2001); *Cinnet* (2003); *Göz* (2005); *İnfaza Çağrı* (2007); *Saydam Şeyler* (2010); *Konuş, Hafıza* (2011); *Nikolay Gogol* (2012); *Maşenka* (2012).

(Ölmek Eğlencelidir)

Parça Parça Bir Roman

efface
expunge
erase

delete
rub out

~~scribble out~~
wipe out
obliterate

Önsöz

DMITRI NABOKOV

1977'de, ılık bir ilkbahar göl kenarı İsviçresi'ne inerken, yurtdışından babamın bir Lozan kliniğindeki hasta yatağının başucuna çağırıldım. Ahval-i adiyeden sayılan bir operasyonun nekahet döneminde, anlaşılan bir hastane virüsü kapmış, bu da direncini ciddi biçimde azaltmıştı. Anormal düşmüş sodyum ve potasyum düzeyleri gibi bariz kötüye gidiş sinyalleri tamamıyla görmezden gelinmişti. Hayatta kalmasını istiyorsak müdahale etme vakti çoktan gelmişti.

Vaud Kanton Üniversitesi Hastanesi'ne nakli hemen gerçekleştirildi ve arıza çıkaran mikrobu aramak üzere uzun ve eziyetli bir süreç başladı.

Babam sevgili hobisi kelebekbilimle uğraşırken Davos'ta bir tepenin yamacında yere düşmüş, dik yamaçta garip bir pozisyonda saplanıp kalmıştı; teleferikler dolusu turist imdat haykırıışlarını ve havada sallanan kelebek ağını bir tatil şakası sanarak kaba kahkahalarla karşılamışlardı. Resmîyet acımasız olabiliyor; akabinde iki komi çocuğa dayanmış, şortu paramparça halde topallaya topallaya lobiye girdiğinde otel çalışanları tarafından azarlanmıştı.

Alakalı olmayabilir, ama 1975'teki bu olay Lozan'daki o korkunç günlere kadar hiçbir zaman tam etkisi geçmeyen kesintisiz bir hastalık dönemine yol açmış gibiydi. Montrö'deki *Palace Hôtel*'indeki eski hayatına dönmek üzere gönülsüz teşebbüsleri olmuştu. O günlerin hatırası, otelin görkemli görüntüsü, eşşek kafalı bir elektronik biyografide “Lolita'nın başarısının (Nabokov'un) başını döndürmediğini, *pejmürde bir İsviçre otelinde yaşamaya devam ettiğini*” okurken ağır ağır süzülüyor gözümün önünden. (İtalikler benim)

Nabokov heybetinden kaybetmeye başlamıştı gerçekten de. Bir seksenlik cüssesi biraz kamburlaşmış, göl çevresindeki yürüyüşlerimizde adımları kısaltmaya ve tedirginleşmeye başlamıştı.

Ama yazmayı bırakmadı. 1975'te başladığı bir romana çalışıyordu – gene o meş'um yıl; her yerde hazır ve nazır fihrist kartlarının şurasında burasında henüz birer koza halinde deha parçacıkları olarak boy gösteren, cenin aşamasında bir başyapıt. Yazdığı şeyin ayrıntılarından ender olarak söz ediyordu, ama belki de bunlardan söz etme fırsatlarının sayılı olduğunu düşündüğü için annemle bana kimi ayrıntıları anlatmaya başladı. Akşam yemeği sohbetlerimiz kısaldı, seyrekleşti, eserini bitirmekte acele ediyormuş gibi sık sık odasına çekilmeye koyuldu.

Nestlé Hastanesi'ne yaptığımız son yolculuk gecikmedi. Babam kötülemişti. Testlere devam edildi; art arda bir dizi hekim, çenelerini sıvazlamaya koyulurken, “geçmiş olsun”dan “başınız sağ olsun” havasına girmeye başladılar. Sonunda *hapşıran* genç bir hemşirenin açık bıraktığı pencereden gelen cereyan her şeyi bitiren bir soğuk algınlığına katkıda bulundu. Annemle ben başucundaydık, kendisine ısrarla yedirmeye çalıştığım yiyeceklerle boğuşan babam kesik kesik aldığı üç ihtilaçlı nefesin ardından konjestif bronşite yenik düştü.

Hastalığının kesin nedenleri hakkında pek az şey söylendi. Bu büyük adamın ölümü mahcup bir sessizliğe bürünmüş gibiydi. Birkaç yıl sonra, biyografik sebeplerle işin aslını öğrenmek istediğimde, artık ölümüne ait hiçbir ayrıntıya erişmek mümkün değildi.

Ancak hayatının son aşamalarında aileyi ilgilendiren bazı özel konulardan haberdar oldum. Bunlar arasında, romanı tamamlamadan ölürse *Laura'nın Aslı'nın* ortadan kaldırılması konusundaki kesin talimatları vardı. Bitmemiş eseri yutan hipotezler girdabına faraziyeler eklemeye kararlı hayalgücü kıt kimseler, bir ayağı çukurda sanatçının, eserini, sebebi ne olursa olsun, kendinden sonra yaşamasına izin vermek yerine imha etmeye karar vermesi fikriyle alay ettiler.

Bir yazar ciddi hatta ölümcül hasta olabilir ama gene de finışı göğüslemek üzere Kader'e karşı umutsuzca koşusuna devam edebilir – niyeti hilafına kazanacağına kaybedebilir. Rastlantısal bir olay ve başkalarının müdahalesi onu yolundan döndürebilir: Yıllar öncesinin Nabokov'u çöp yakıcısına giderken *Lolita'nın* bir versiyonunu elinden çekip alan karısıydı.

Altısına varmamış bir çocuk olarak, sahil kasabası Saint-Nazaire'in yapboz benzeri binalarının karmaşası arasında hayretle gördüğüm etkileyici nesnenin rengi konusunda babamla benim hatırladıklarımız farklı. Bu bizi New York'a götürmek üzere bekleyen *Champlain'in* dev bacasıydı. Ben onu açık sarı olarak hatırlıyorum, babamsa *Konuş, Hafıza'nın* son satırlarında beyaz olduğunu söylüyor. Araştırmacılar dönemin Fransız Deniz Yolları'nın renkleriyle ilgili olarak tarihî kayıtlardan neler bulup çıkarırsa çıkarsın ben kendi resmi-me sadık kalacağım. Amerika'ya yaklaşırken güvertede gördüğüm son düşün renklerinden de aynı biçimde eminim;

annemle babamın bana vaat ettikleri heyecan verici gökdenlenler değil, artık düşlerde kalan döküntü, basık bir New York’a rengini veren, değişen, iç kapayıcı gri tonlar.

İner inmez de birbirinden farklı iki Amerika versiyonu gördük: Gümrük kontrolü sırasında küçük bir şişe konyak bagajımızdan sırra kadem bastı; öte yandan, babam (yoksa annem miydi, hafızam bazen ikisini örtüştürüyor) bizi gideceğimiz yere ulaştıran taksi şoförünün ücretini cüzdanındaki paranın tamamıyla ödemeye –tanımadığımız bir para biriminden yüz dolarlık banknot– kalkıştığında, dürüst şoför anlayışlı bir gülümsemeyle hemen banknotu reddetti.

Avrupa’dan ayrılışımızın öncesindeki yıllarda, babamın tam olarak “ne yaptığı” konusunda bir şey bilmiyordum. “Yazar” lafı bile bana bir şey demiyordu. Bugünden bakınca, ancak gece uykudan önce bana masal olarak anlatmış olabileceği kısa parçalardan, yazılmakta olan bir eser tadı almış olabilirim.

“Kitap”, anne babamın dostlarının çalışma odalarının üst raflarında hayranlıkla seyrettiğim kırmızı deri kaplı sıra sıra ciltlerdi benim için. Bunlar, Rusçada dediğimiz gibi “iştah açıcı”ydı. Ama ilk “okuma parçam” annemin bana okuduğu, babamın Rusçaya çevirdiği *Alice Harikalar Diyarında*’dır.

Riviera’nın güneşli plajlarına gidip oradan, sonunda New York’a varan gemiye bindik. New York’ta, artık varolmayan Walt Whitman Okulu’ndaki ilk günümünden sonra anneme İngilizce öğrendiğimi bildirdim. Aslında İngilizceyi baya bir peyderpey öğrendim ve bu dil en sevdiğim, en esnek ifade aracım oldu. Gene de, dünyada Vladimir Nabokov’un hocalığında, hem de ders kitaplarıyla falan, temel Rusça öğrenmiş tek çocuk olmakla her zaman gurur duyacağım.

Babam kendi geçiş sürecinin ortasındaydı. “Tamamen normal üç dilli” bir çocuk olarak yetişmiş olsa da “sınırsız, zengin, engel tanımaz Rusçası”nı yeni bir dille, Anglofon baba-

sıyla evde konuştuğu İngilizce değil de büyük bir ustalıkla hakim olduğu anadili kadar ifade gücüne sahip, kullanışlı ve şiirsel bir araçla değiş tokuş etmek onu derinden sarsmıştı. *Sebastian Knight'in Gerçek Yaşamı*, İngilizcedeki ilk romanı, sevgili Rusçasından vazgeçerken ona sonsuz kuşku ve acıya mal oldu – daha sonraki bir tarihte (1947) *Atlantic Monthly* dergisinde yayımlanan İngilizce şiirine koyduğu isimle “Dillerin En Yumuşığı” olan Rusçadan. Bu arada, yeni bir dile geçiş sürecinde ve Amerika'ya taşınmanın arifesinde, son önemli serbest düzyazı eserini Rusça yazmıştı (diğer deyişle, yazılmakta olan bir eserin bir kısmı ya da varolan bir eserin Rusça versiyonu değil). *Volşebnik*'ti (Büyücü) bu, bir anlamda *Lolita*'nın ilk versiyonu. Bu versiyonu yok ettiğini ya da yazdıklarının kaybolduğunu, *Lolita*'nın da bu eserin yaratıcı özünü tükettiğini düşünüyordu. Onu Nazi bombalarının tehdidine karşı mavi kâğıtla kaplanmış bir Paris gecesinde bir grup dosta okuduğunu hatırlıyordu. Sonuçta roman tekrar ortaya çıktığında karısıyla birlikte gözden geçirdi ve 1959'da “Nabokovlar tarafından İngilizceye nakledilerek” yayımlanırsa sanatsal bir anlamı olacağına karar verdiler.

Bu, ancak ölümünden on yıl sonra gerçekleşti, *Lolita*'nın kendisi ise onu önceleyen eserden önce yayımlandı. Çeşitli Amerikalı yayıncılar, *Lolita*'da ele alınan hassas konunun çıkaracağı gürültüden korktukları için romanı basmaya yanaşmamışlardı. Kitabın sonsuza dek yanlış anlaşılacağına kanaat getiren Nabokov müsveddeyi yok etmeye karar verdi ve kitap yalnızca Vera Nabokov'un müdahalesiyle, iki ke-re, Ithaca'daki çöp yakıcıımızda alevler tarafından yutulmaktan kurtuldu.

Sonuçta, yayıncının meş'um şöhretinin farkında olmayan Nabokov, edebiyat ajanı bir hanımın onu Girodias'ın Olympia Press'ine emanet etmesine peki dedi. *Lolita*'yı, Girodias'a babasının Obelisk yayınevinden miras kalan pespaye Yengeç

ve Oğlak dönencelerinden ve Olympia harasının daha pornosu sakinlerinden ötelere savuran, kimilerinin dediği gibi yazılmış yazılacak en iyi kitaplardan biri olmaya aday yapan da aslında Graham Greene'in yazdığı övgü dolu yazı oldu.

Yol romanlarını müjdeleyen bu romanda 1940'ların ot-yollarıyla motelleri ölümsüzleştirilmiştir, Nabokov'un sözcük oyunları ve anagramlarındaki sayısız isim ve yer adı bugün bile yaşamaya devam etmektedir. 1961'de Nabokovlar Montrö Palace'a yerleşirler ve oradaki ilk gecelerinden birinde, iyi niyetli bir oda hizmetçisi kelebeklerle süslü, armağan bir kâğıt sepetinin içindekileri bir daha geri gelmemesine boşaltır: babamın annemle birlikte geçtikleri yolları ve kasabaları titizlikle işaretlediği kalın bir tomar ABD haritası. Bunlara babamın gelişigüzel yorumları, aynı zamanda da kelebeklerin adları ve yaşam alanları not edilmiştir. Ne yazık, hele de böyle ayrıntıların dünyanın dört bir yanındaki araştırmacılar tarafından didik didik edildiği bir dönemde. Gene ne yazık ki, *Lolita*'nın sevgiyle bana imzalanmış bir ilk basımı New York'ta bir mahzenden çalındı, bir Cornell mezununun zulasına giderken iki dolara satıldı.

Kitap yakma teması peşimizi bırakmayacaktı. Misafir konuşmacı olarak Harvard'da Don Kişot üzerine konuşma yapmaya çağrılan Nabokov, Cervantes'in bazı erdemlerini kabul etmekle birlikte, kitabını "kaba" ve "zalim" bularak eleştirmişti. Yıllar sonra Nabokov'un değerlendirmesine eklenen "... paraladı" ifadesi, yarı cahil gazeteciler tarafından daha da abuk sabuk hale getirildi; okur, bir sınıfın önünde elinde ateşe verilmiş bir kitabı havaya kaldırmış karikatür bir Nabokov imgesiyle karşı karşıyaydı, parmak havada, olmazsa olmaz ahlakçı bir vaaz eşliğinde.

Evet nihayet *Laura*'ya ve gene ateşi akıldan geçirmelere geliyoruz. Lozan'daki hastanede geçen son günlerinde, Nabokov, duyarsızların kaba şakalarına, iyi niyetlilerin sorgu-

sualine, dış dünyadaki merak kumkumalarının akıl yürütmelerine ve kendi acılarına kulak asmadan hummalı biçimde kitaba çalışıyordu. Çektiği acılar arasında ayak tırnaklarının çevresindeki dinmek bilmez iltihaplanmalar vardı. Ara ara, hemşirelerin laf ola giriştikleri pedikürlerden ve onlara müdahale edip deli gibi parmaklarını kaşımaktansa, hepsinden kurtulmanın daha iyi olacağı hissine kapılıyordu. *Laura*'da bu azapların kimi yankılarını bulacağız.

Günlük güneşlik dışarısına bakıyor ve şu ya da şu kelebeğin çoktan kanat açmış olduğunu haykırıyordu hafifçe. Ama artık kırdan bayırda, elde ağ, aklında kitap gezip dolaşmalar olmayacaktı. Kitap işlemeye devam ediyordu, fakat bu kez bir hastane odasının boğucu mikrokozmosunda; Nabokov ilhamının ve konsantrasyonunun, kötölemekte olan sağlığına karşı yarışı kazanamayacağından korkmaya başlamıştı. Bunun üzerine karısıyla çok ciddi bir konuşma yaptı ve ona *Laura*'yı bitirmeden öldüğü takdirde kitabı yakmayı kabul ettirdi.

İlleride başıma üşüşecek sürüyle mektup yazarı arasında bazı vıdıvıdılar, sanatçının kusurlu ya da bölük pörçük bulduğu eserini yok etmek istediği takdirde mantıken bu işi kendisinin temize havale etmesi gerektiğini söyleyip durdular. Bu bilge kişiler, Nabokov'un *Laura*'nın *Aslı*'nı öyle apar topar yakmayı istemediğini, en azından bütünlüklü bir eskiyi tamamlamak üzere son birkaç kart boyu hayatta kalmayı arzu ettiğini unutuyorlar. Franz Kafka'nın Max Brod'u, yeniden yayımlanan *Dönüşüm*'ü ve de *Şato* ve *Dava* gibi yayımlanmış-yayımlanmamış başka başyapıtları yok etmekle bilhassa görevlendirdiği ama Brod'un bu görevi yerine getirme cesaretini hiçbir zaman bulamayacağını bildiği (Kafka'nın gibi cesur ve berrak bir zihin için oldukça naif bir strateji), Nabokov'un da *Laura*'nın imhasını anneme tevdi ederken benzer bir akıl yürütmeye hareket ettiği tezi de öne sürül-

dü. Yüzde yüz yürekli ve güvenilir bir elçi olan annemin bu isteği yerine getirememesi tereddütler sonucudur – ileri yaş, zaaf ve ölçüsüz aşkın neden olduğu tereddütler.

Bana gelince, görev bana geçtiğinde, uzun uzun düşündüm. Çeşitli kereler yazdım ve söyledim, benim için annemle babam bir anlamda hiç ölmemiş yaşamaya devam ediyor, sanal bir araftan omzumun üzerinden bakıyor, ister elzem bir *mot juste* ister daha sıradan bir mesele olsun, alınacak önemli bir karar konusunda fikir ya da öğüt vermek üzere hep yanıbaşında bulunuyorlardı. Nasıl davranacağımı (ağızıma yüzüme bulaştırmam bekleniyordu) moda moronların yazılarının başlıklarından öğrenecek değildim, zaten kulağıma fısıldanıyordu. Maceraperest bir yorumcu, durumu mistik fenomenlere benzetmekten keyif alacaksa, varsın alsın. Bu kavşakta, farz edilen bir geçmişte, Nabokov'un onun Porlock'tan gelen Adam'ı* olmamı istemeyeceğine ya da yeni bir Juanita Dark'ın –kaderi az kalsın yakılmak olacak erken bir versiyonda Lolita'nın adı buydu– bir ahir zaman Jeanne d'Arc'ı gibi yakılmasına izin vermeyeceğine karar verdim.

Babamın giderek kısalan ve araları açılan ev ziyaretleri sırasında öğle yemeklerinde çene çalarak cesaretli davranmaya çalışırdık, fakat öte dünyalı *Laura*'nın adı bile anılmadı. O sıralar ben ve sanıyorum annem de, olayların alacağı seyri, her anlamda, biliyorduk.

Babamın kartlarının durduğu kutuyu açmam biraz zaman aldı. Onun sevgiyle dizdiği-karıştırdığı kartlara el sürmeden önce boğucu bir acı engelini aşmam gerekiyordu. Birçok denemeden sonra, bir keresinde ben kendim hastanede yatar-ken, bitmemişliğine rağmen, yapı ve üslup olarak, onun için “dillerin en yumuşağı” olmuş yeni bir İngilizceyle yazılmış

(*) Porlock'tan gelen Adam, İngiliz şairi Samuel Taylor Coleridge bir 'rüya vizyonu' olan “Kubla Kahn” şiirini yazarken araya giren ve şiirin geri kalanını unutmamasına sebep olan ziyaretçidir – ç.n.

olan bu şeyi ilk kez okudum. Sıralama ve hazırlama işine giriştim, sonra da vefalı sekreterim Cristiane Galliker'e geçici bir taslak dikte ettim. *Laura* alacakaranlıkta varolmayı sürdürüyor, sadece ara ara ben okuyayım ya da cüret edebildiğim düzeltmeleri yapayım diye ortaya çıkıyordu. Çok yavaş yavaş, ufak bir kasanın sessizliği içinde ve zihnimin kıvrımları arasında kendine özgü eş zamanlı, ikili bir hayat yaşar görünen bu rahatsız edici hayalete alıştım. Artık *Laura*'yı yakmayı düşünemez dahi olmuşum, ara sıra içinde bulunduğu kasvetten çıkıp bir anlığına dışarı bir göz atsın istiyordum. Kitaptan bunun için pek nadiren bahsediyordum, babamın bunu onaylayacağını hissediyordum; bu durum, biriki sızıntı ve başkalarının tahminleri, leziz haber peşindeki basının *Laura* hakkında ortaya atmakla övündüğü bölük pörçük fikirlerin zeminini bunlar oluşturdu. *Laura* zamanın mırıltısına bunca uzun süre karşı koyduktan sonra, dediğim gibi, babam da babamın gölgesi de *Laura*'nın yayımlanmasına artık pek karşı çıkmazdı, diye düşünüyorum. Bir zamana karşı koyma ki ben de katkıda bulunmuş olabilirim buna, oyun olsun diye ya da hesapçılıktan değil ama, kendimin de karşı koyamadığı bir ötegüç etkisiyle. Lanetlenmeli miyim, teşekkür mü edilmeli bana?

“Ama nedir Bay Nabokov, nedir gerçekten *Laura*'yı yayımlamaya karar vermenize yol açan?”

E işte iyi kalpli bir adamım, dünya çapında herkesin “Dmitri'nin dilemması”yla empati kurup benimle senli benli olduklarını fark edince bari bir iyilik edip acılarına merhem olayım dedim.

Metin Üzerine Bir Not

Laura'nın Aslı'nın dizilmiş hali, Vladimir Nabokov'un el yazısıyla yazdığı kartlardaki orijinal işaretleri korumaktadır. Standardın dışında olan yazılışlar ve noktalama işaretleri aynen bırakılmış; Fransızca kelimelere de kartlarda yazanların dışında aksan eklenmemiştir. Bazı ilaveler, parantezler ya da dipnotlarla belirtilmiştir.

The Original of Laura

Ch. One

Her husband, she answered, was a writer, too - at least, after a fashion. Fat men beat their wives, it is said, and he certainly looked fierce, when he caught her ziffing ~~through~~ through his papers. He pretended to slam down a marble paperweight and crush this weak little hand (displaying the little hand in febrile motion). Actually she was searching for ~~the~~ silly business letter ~~and~~ not ^{in the least} trying to decipher his mysterious

LAURA'NIN ASLI

Böl. Bir

Kocam da, diye cevapladı kız, yazardır - yani, bir bakıma. Şişman adamlar karılarını döver denir, adam da karısını kâğıtlarını karıştırırken yakalayınca adamakıllı kızgın görünmüştü. Mermer bir kâğıt ağırlığını indirdiği gibi bu narin beyaz eli (çırpınır gibi bir hareketle küçük elini gösteriyor) ezecek gibi yapmıştı. Aslında aptal bir iş mektubunu arıyordu kız, adamın esrarengiz müsveddesinin sırrını çözmeye

manuscript. Oh no, it was not a ^{worn of fiction} ~~worn~~ (2)
which ~~one~~ dashes off, you know, to make
money; it was a mad neurologist's
~~conscience~~ testament, a
kind of Poisonous Opus as in that film.
It had cost him, ~~the~~
~~the~~ and would still
cost him, years of toil, but ~~the~~
~~the~~ ^{thing} was of course, an absolute
secret. If she mentioned it at all, she
added, it ~~was~~ because ~~she was drunk~~.
She wished to be taken home or preferably
to some cool quiet place with a clean bed
and room service. She wore a strapless gown

çalışmıyordu katiyen. A yok, insanın öylesine para kazan-
mak için karalayiverdiği bir edebiyat eseri değilmiş; deli bir
nöroloğun vasiyetiymiş yazdığı, hani şu filmdeki gibi bir çe-
şit Zehirli Eser. Adamın yıllarını almış kitap, daha da alaca-
ğından başka, ama tabii tamamen sırılmış. Şimdi bundan söz
ediyorsa eğer –diye ekledi kız–, sarhoş olduğu içinmiş. Eve
götürülmeyi arzuluyormuş ya da daha iyisi serin sakın bir
yere, temiz yatak olsun, oda servisi olsun. Askısız bir gece
elbisesi

and slippers of black velvet. Her bare insteps were as white as her young shoulders. The party seemed to have degenerated into a lot of sober eyes staring at her with nasty compassion from every corner, every cushion and ashtray, and even from the hills of the ~~night~~ ~~spring~~ night framed in the open french window. Mrs. Carr, her hostess, repeated what a pity it was that Philip could not come or rather that Flora could not have induced

giymişti, ayaklarında kara kadifeden açık ayakkabılar vardı. Tabanlarının çıplak kavisleri taze omuzları kadar beyazdı. Parti berbat hale gelmişti, odanın her köşesinden, her yastıktan, her kül tablasından, hatta yere kadar inen açık pencerelerin çerçevelediği, üzerlerine bahar gecesi inmiş tepelerden bir dolu ayık göz dikilmiş sevimsiz bir merhametle ona bakıyorlardı sanki. Ev sahibesi Mrs. Carr, Philip'in gelemeyişi ne yazık dedi bir kere daha, ya da daha doğrusu Flora'nın onu gelmeye

him to come! I'll drag him ~~and~~
~~next time~~ said Flora,

(4)

~~in the~~ rummaging all around
her seat for her small formless vanity
bag, a blind black puppy. Here it is,
cried an anonymous girl, squatting
quickly.

Mrs Carr's nephew, Anthony Carr
and his wife Winny, ~~most~~ ^{one of those} ~~easy going~~
~~easy going~~ easy going, over-generous
couple that positively ^{any friend} ~~care~~ to
lend their flat to a friend, when
they ~~and their~~ dog do not happen

ikna edemeyişi! Bir dahaki sefere bayılıp getireceğim onu dedi Flora. Oturduğu yerde, etrafında küçük, gevşek gece çantasını arandı; kara, kör bir köpek yavrusu. İşte burada, diye seslendi tanımadığı bir kız çabucak yanına çömelerek.

Mrs. Carr'ın yeğeni Anthony Carr ve onun karısı Winny şu tasasız, fazlasıyla cömert çiftlerdendi, evlerini eşe dosta ama her dosta açmak üzere yanıp tutuşanlardan, tabii kendileri ve köpekleri

to need it. Flora spotted at once ~~the~~ the alien creams in the bathroom and the open can of Fido's Feast next to the ~~boxed~~ cheese on the cluttered fridge. A brief set of instructions ~~(concerning)~~ (pertaining to the superintendent and the chambermaid) ended on: "Ring up my aunt Emily Carr," which evidently had been already done to lamentation in Heaven and laughter in Hell. The double bed was made but was unfresh inside. With comic fastidiousness Flora spread

evde olmadıkları zaman. Flora banyodaki bilmediği kremleri ve kalabalık buzdolabında üstü örtülmemiş peynire bitişik, kapağı açık Karabaş Kayıntısı konservesini hemen tespit etti. Az ve öz bir talimatlar takımı (kapıcıya ve temizlikçiye) şu minvalde bitiyordu: "Teyzem Emily Carr'ı çağırınız," – ki kendisi Cennet'in ah-vahları ile Cehennem'in kahkahaları eşliğinde çoktan "çağırılmış" bulunuyordu anlaşılan. Çift kişilik yatak yapılmış ama çarşafı değiştirilmemişti. Komik bir titizlikle Flora

her furcoat over it ~~before undressing~~
 before undressing and lying down.
^{had been} Where was the damned valise
 that ~~had been~~ brought up earlier? ~~Where was it?~~
 In the vestibule closet. Had everything
 to be shaken out before the pair of
 of morocco slippers could be located
~~in~~ ^{factually} folded in their zippered
 pouch? Hiding under the
 shaving kit. All the towels in the
 bathroom, ~~whether in a bag or not~~, were
 of a thick, soggy-looking, ~~spongy~~ texture.

kürk mantosunu onun üzerine serdi soyunup uzanmadan önce.

Evvelce yukarıya çıkarılan lanet olası valiz neredeydi? Girişteki portmantoda. Fermuarlı torbalarında cenin gibi katlanmış duran bir çift maroken terliği bulana kadar her şeyi çıkarıp silkmek gerekmeli miydi? Tıraş takımının arkasına gizlenmişler. Banyodaki pembe ya da yeşil bütün havlular, kalın, ıslak görünümlü ve süngerimsiydiler.

Let us choose the smallest. On the way ^{back} ~~over~~
 the distal edge of the right slipper lost
 its grip and had to be ^{caught} ~~pried~~ ^{the grateful heel}
 (with a finger for shoeing-horn.)
 "Oh, hurry up, she said softly
 That first surrender of hers
 was a little sudden, if not downright
 unnerving. A pause for some light
 caresses, concealed embarrassment,
 feigned amusement, prefatory contemplation
~~He was not a man who could be so easily~~
~~He was not a man who could be so easily~~
~~He was not a man who could be so easily~~
 She was ~~in~~

yeniden temize çekilecek

En küçüğü seçelim. Dönüş yolunda sağ terliğin arka tarafı gevşemiş, minnettar topuğun ayakkabı çekeceği yerine kullanılan parmakla çekip çıkarılması gerekmişti.

Ay, acele et, dedi kız pes perdeden [.]

Kızın o ilk kendini teslim edişi biraz ani, hatta düpedüz irkilticiydi. Bir-iki hafif okşama için duralama, gizlenmiş mahcubiyet, eğlenme taklidi, hazırlık mahiyetinde dalgın bir hava [.] Akla ziyan

an extravagantly slender girl. Her ribs showed. The conspicuous knobs of her hip bones framed a hollowed abdomen, so flat as to belie the notion of "belly". Her exquisite bone structure immediately slipped into a novel - became in fact the secret structure of that novel, besides supporting a number of poems. The cup-sized breasts of that twenty-four year old impatient beauty seemed a dozen years younger than she, with those pale squinty nipples and firm form.

denecek kadar ince yapıydı. Kaburgaları çıkıyordu. Kalça kemiğinin göze batan uçları, "göbek" kavramını yalanlayacak kadar çukurlaşmış bir karnı çevreliyordu. Mükemmel kemik yapısı anında bir romana sızıverdi - hatta o romanın gizli yapısı, yanı sıra bir dizi şiire de dayanak oldu. Yirmi dört yaşındaki bu sabırsız güzelin fincan büyüklüğündeki memeleri, solgun, birbirine bakan uçları ve dirilikleriyle, memelerin sahibinden en az bir düzine yıl daha genç duruyorlardı.

Her painted eyelids were closed. A tear of no particular meaning ~~gemmed~~ gemmed the hard top of her cheek. Nobody could tell what went on in that little head. Waves of desire rippled there, a recent lover fell back in a swoon, hygienic doubts were raised and dismissed, contempt for everyone but herself ~~adverted~~ advertised with a flush of warmth its constant presence, here it is, tried what's her name squatting quickly my darling, duška moya (eyebrows ~~capitulated~~ capitulated).

Boyalı gözkapakları örtüktüler. Özel anlamı olmayan bir damla gözyaşı yanağının sert üst kısmını mücevherledi. O küçük başın içinde neler olup bittiğini kimse kestiremiyordu [.]. Arzu ürpertileri halka halka yayılıyordu orada, demin edinilen âşık kendinden geçerek geriye, sırtüstü attı kendini, hijyenle ilgili kuşkular uyandı ve bertaraf edildi, kızın kendisi hariç herkesi hor gördüğü her an belli oluyordu, al al bir ılıklıkla belli ediyordu bunu, a işte burda diye bağırdı, kız -adı neydi- çarçabuk çömeldi. Aşkı, duška moya. (Kaşlar havaya

went up, eyes opened and closed again, she didn't meet Russians often, this should be pondered,

¶ ~~masking~~ her face, coating her side, ~~pinching~~ pinching her stomach with kisses – all very acceptable while they remained dry.

¶ Her frail, docile frame when turned over by hand revealed new marvels – the mobile omoplates of a child being tubbed, the incurvation of a ballerina's spine, narrow nates

kalktı, gözler açıldı, yeniden kapandı, sık karşılaşmıyordu Ruslarla, onu da unutmamalı.)

Öpücüklerle yüzünü maskelemek, yanlarını döşemek, karnına öpücüklerden bir önlük çizmek – bunların hepsi de çok hoştu, öpücükler kuru oldukları sürece.

Kırılgan, yumuşakbaşlı bedeni tutulup çevrildiğinde yeni harikalar seriyordu gözler önüne – küvette bir çocuğun kıpır kıpır kürek kemikleri, bir balerin omurgasının kıvrımı, her anlama gelebilecek,

of an ambiguous irresistible charm (nature's
 beastliest bluff, said Paul de G watching
 a dour old don watching boys &
 bathing)

Only by identifying her with
 an unwritten, half-written, rewritten
 difficult book could one hope to
 render at last what ~~was~~

~~was~~
~~was~~
~~was~~

karşı konulmaz bir cazibeye sahip dar kalçalar (tabiatın en
 alçakça blöf, demişti denize giren oğlanları seyreden ekşi
 suratlı bir okul müdürünü seyreden Paul de G)

Kızı ancak yazılmamış, yarım yazılmış, yeniden yazılmış
 çetin bir kitapla özdeşleştirerek umabilirdiniz

contemporary descriptions of intercourse so seldom convey, because newborn and thus generalized, ~~in~~ in the sense of primitive organisms of art as opposed to the personal achievement of great English poets dealing with an evening in the country, a bit of sky in a river, the nostalgia of remote sounds - things utterly ^{beyond the} ~~reach~~ of Homer or Horace. Readers are directed to that book - on a very high shelf, in a very bad light - but

daha yeni ortaya çıkmış ve hemen genelleştirilmiş çağdaş cinsel ilişki tasvirlerinin öylesine nadiren iletebildikleri şeyi; sanatın primitif organizmaları diyelim bunlara, büyük İngiliz şairlerinin kırdaki bir akşamı, nehre yansıyan bir gökyüzü parçasını, uzak gürültülere duyulan hasreti anlatmaktaki üstün başarılarının tam tersi - bir Homeros'un ya da Horatius'un hiç elinin ulaşamayacağı alanlar. Okuru o kitaba yönlendirmek isterim - çok yukarıdaki bir rafta, ışık çok kötü - fakat

already existing, as magic exists, and death, and as shall exist, from now on, the mouth she made automatically while using ~~that~~ that towel to wipe her thighs after the promised withdrawal.

¶ A copy of Glist's dreadful "Glandpage" (receding ovals) adorned the wall. Vital and serene, according to philistine Flora ~~auroral~~ Auroral rumbles and bangs had begun jolting the cold misty city.

¶ She consulted the onyx eye on her wrist. It was too tiny and not

kesinlikle var o kitap, büyüünün de varolduğu gibi ve ölümün de; kızın, vaat edilen dışa boşalmadan sonra o havluy-la apış arasını silerken farkında olmadan büzdüğü ağzın da şimdiden sonra varolacağı gibi.

Glist'in o berbat "Organzara"sının (ufka doğru küçülen ovaller) bir röprodüksiyonu süslüyordu duvarı. Dirimsel ve dingindi, filisten Flora'nın fikrinde. Tan vakti gümbürtüleri ve gürültüleri sarsarak uyandırmaya başlamıştı soğuk, sisli kenti [.]

Bileğindeki oniks göze baktı. Çok küçüktü ve

costly enough for its size to go right, she said (translating from Russian) and it ^{was} the first time ^{in her} stormy life that ~~she knew~~ ^{she knew} anyone take of his watch to make love. But I'm sure it is sufficiently late to ring up another fellow (stretching her swift cruel arm toward the bedside telephone).

¶ She who mislaid everything dialled fluently a long number "You were asleep? I've shattered your sleep? That's what you

bu küçüklükte doğru dürüst işleyebilecek kadar da pahalı değil, dedi (Rusçadan çevirerek) ve fırtınalı ömründe sevişmeden önce saatini çıkaran bir erkekle de ilk kez birlikte oluyordu. "Fakat herhalde telefona sarılıp başka bir herifi çağırmak için de ziyadesiyle geç (zalim kolunu çarçabuk yatağın kenarındaki telefona uzattı)."

Her şeyi orada burada unutan kız, uzun bir numarayı seri şekilde çevirdi

"Uyuyor muydun? Uykunu mu berbat ettim? Oh olsun

deserve. Now listen carefully." And with tigerish zest, monstrously magnifying a trivial tiff she had had with him whose pyjamas (the idiot subject of the tiff) were changing the while, in the spectrum of his ~~expression~~ and distress, from heliotrope to a sickly gray, she dismissed the poor soul for ever.

"That's done, she said, resolutely for replacing the receiver. Was I game now another round, she wanted to know."

hak ettin. Şimdi iyi dinle." Ve bir kaplan şehvetiyle, onunla yaşadığı önemsiz bir münakaşayı canavarca büyüterek söze girişti, berikinin pijamaları (ki münakaşanın salakça konusu buydu) yaşadığı şaşkınlığın ve sıkıntının tayfında renk değiştiriyor, sūmbüliden hastalıklı bir griye dönüşüyordu – sonuçta zavallı sersem çocuğu azat etti.

"Bu iş de tamam,["] dedi, kararlı bir hareketle ahizeyi yerine koyarak. Bir tura daha var mıydım, onu bilmek istiyordu.

No? Not even a quickie? Well, tant pis
 Try to find me some liquor in their kitchen,
 and then take ^{me} home.

If The position of her head, its trustful
 proximity, its gratefully shouldered
 weight, the tickle of her hair, endured
 all through the drive; yet ~~because~~
~~because~~ she was not asleep
 and with the greatest exactitude had
 the taxi stop to let her out ~~at~~
~~at~~ at the corner of Heine street,
 not too far from, nor too close to, her

Hayır mı? Çarçabuk bir tane? E peki, *tant pis*. Mutfığa bir bak, içki bul bana bulabilirsen, sonra da beni eve bırak.

Kızın başının duruşu, güven verecek kadar yakınında olması, minnet dolu omuzlara yüklediği ağırlık, hepsi araba yolculuğu süresince devam etti; ama uyumamıştı ve taksiyi Heine Sokağı'nın köşesinde durdurtup indi, evine ne çok uzak ne de çok yakın bir

house This was an old villa backed by tall trees. In the shadows of a side alley a ~~man~~^{young man} with a mackintosh over his white pyjamas was wringing his hands. The street lights were going out in alternate order, the odd numbers first. Along the pavement in front of the villa her obese husband, in a rumpled black suit and tartan booties with clasps, was walking a striped cat on an overlong leash. She made for the front door.

noktada. Burası gerisinde uzun ağaçlar yükselen eski bir vilaydi. Bir yan girişin gölgeleri içinde beyaz pijamasının üzerine yağmurluk geçirmiş genç bir adam ellerini ovuşturmaktaydı. Sokak lambaları sırayla sönmekteydiler, önce tek sayılar. Villanın önündeki yaya kaldırımında kızın çok şişman kocası, üzerinde buruşuk bir siyah takım, ayaklarında kopçalı, ekose pantuflar haddinden fazla uzun bir kayışla tekir bir kediyi gezdirmekteydi. Kız dosdoğru ön kapıya yöneldi.

Her husband followed, now carrying the cat. The scene might be called somewhat incongruous. The animal seemed vainly fascinated by the snake trailing behind on the ground.

¶¶¶ Not wishing to harness herself to futurity, she declined to discuss another rendez-vous. To prod her slightly, a messenger called at her domicile three days later. He brought from the favorite florist of fashionable girls a banal very ~~commonplace~~

Kocası arkasından geldi, kediye kucağına almıştı şimdi. Biraz alakasız denilebilirdi bu sahneye. Hayvan geride yerde sürünmekte olan yilandan safça büyülenmiş gibiydi.

Kız kendi kendini geleceğe zincirlemeyi arzu etmediğinden, başka bir randevu vermeyi reddetti. Onu hafifçe dürtüklemek üzere üç gün sonra bir ulak çaldı kapısını. Modayı takip eden kızların favorisi olan çiçekçiden bir kucak gayet pespaye

of bird-of-paradise flowers. Cora, the
 mukatto chambermaid, who let him in,
 surveyed the shabby courier, his comic
 cap, his wan countenance with its
 three days growth of blond beard, and
 was about to ^{zaisuketchin and} embrace his rustling
 load but he said "No, I've been
 ordered to give this to Madame
 herself." "You French?" asked
 scornful Cora (the whole scene was
 pretty artificial in a fishy theatrical
 way). He shook his head - and here

cennetkuşu çiçeği, streliçya geldi. Paspal kuryeyi içeri alan
 melez oda hizmetçisi Cora, onun komik kepine, üç günlük
 sarışın sakallı donuk beyaz yüzüne şöyle bir göz attı, çene-
 sini havaya dikip oğlanın hışırdayan yükünü kucaklayacak-
 tı ki, beriki, "Hayır, Madame'a bunları kendi elimle vermem
 söylendi," dedi "Sen Fransız?" diye sordu Cora alayla (sah-
 nenin bütününde burna kötü kokular getiren teatral bir ya-
 paylık vardı). Oğlan başını iki yana salladı, o sırada

Madame appeared from the breakfast room. First of all she dismissed Cora with the streliczias (hateful blooms, regalized bananas, really).

"Look," she said to the beaming bum, "if you ever repeat this idiotic performance, I will never see you again. I swear I won't! In fact, I have a great mind —" He flattened her against the wall between his outstretched arms; Flora ducked, and freed herself, and showed him the door; but the telephone was already ringing ~~ecstatically~~ ^{ecstatically} when he reached his lodgings.

— . —

Madame kahvaltı odasından çıkageldi. İlk iş olarak streliçyalarla birlikte Cora'yı savdı (nefretlik çiçekler, şatafatlı muzlar sadece).

"Bak," dedi sırttan serseriye, "bu budalaca gösteriyi bir ke-re daha tekrarlayacak olursan, seninle bir daha hiç görüşmem. Yemin ediyorum görüşmem! Hatta, şuna karar verd—" Oğlan iki yana açılmış kollarıyla duvara bastırdı onu; Flora alttan kaçıp kurtardı kendini, kapıyı gösterdi ona ama oğlan eve vardığında telefon, hazdan eriyen bir çınlamayla çalmaktaydı çoktan.

Her grandfather, the painter Lev Linde, emigrated in 1920 from Moscow to New York with his wife Eva and his son Adam. He also brought over a large collection of his landscapes, either unsold or loaned to him by kind friends and ~~ignorant institutions~~ ^{— pictures that} were said to be the glory of Russia, and the pride of the people. How many times ~~are these magnificent masterpieces~~ ^{— clearings} on pine woods, with a bear cub or two, and brown brooks between thawing snow-banks, and the vastness of ~~mountain~~ ^{purple} heaths,

İki 1

Böl. İki

Kızın büyükbabası, ressam Lev Linde, 1920'de karısı Eva ve oğlu Adam'la Moskova'dan New York'a iltica etmişti. Yaptığı manzara resimlerinin büyük bir kısmını da yanında getirmişti – ya satılmamış ya da iyi kalpli tanıdıklar veya duruma uyanmamış kurumlar tarafından kendisine ödünç verilmiş resimler; Rusya'nın şanı, şerefi, halkın gururu denilen eserler. Bu ince ince resmedilmiş şaheserler defalarca reproduksiyon albümlerinde yer almıştı – çam ormanları ortasında açıklıklar, ilaveten bir-iki ayı yavrusu, karları eriyen toprak parçaları arasından akan kahverengi çaylar, mor çalılıklarla dolu kırların uçsuz bucaksızlığı!

artist dying not from his own commonplace
 malady, but from the cancer of
 oblivion invading his once famous "pictures"
 such as "April in Yalta" or "The Old
 Bridge". Let us not dwell on the
 choice of the wrong place^{of} exile. Let
 us not linger at that pitiful bedside.
 ¶ His son Adam Lind (he dropped the
 last letter on the tacit advice of ~~some~~ ^{some} ~~springing~~
 in a catalogue) was more successful. By the age
 of thirty he ~~was~~ ^{he had become} a fashionable photographer
~~the~~ ~~marriage~~ the ballerina Lanskaya,

İKİ 3

marazlarından değil de, "Yalta'da Nisan" ya da "Eski Köp-
 rü" gibi bir zamanlar meşhur tablolarını çürüten unutulmuş
 şun kanserinden ölen sanatçıdan daha hazin ne olabilir? İl-
 tica edilen memleketin yanlışlığı üzerinde durmayalım. O
 acıklı hastanın başucunda eyleşmeyelim.

Oğlu Adam Lind (bir katalogdaki basım hatasının usuldan
 öğüdüne uyup 'e'yi atmıştı soyadından) ondan daha başarı-
 lıydı. Otuzuna vardığında aranan bir fotoğrafçı olmuştu. Ba-
 lerin Lanskaya ile evlendi,

a delightful dancer, though with something fragile and gauche about her that kept her teetering on a narrow ledge between benevolent recognition and the rare reviews ~~of~~ "nonentities." Her ~~first~~ ^{first} lovers belonged mostly to the Union of Property Movers, ~~many~~ simple fellows of Polish extraction; but Flora was probably ~~her~~ ^{Adam's} daughter. Three years after her birth Adam discovered that the boy he loved had strangled ~~another~~ another, unattainable boy.

İKİ 4

çok hoş bir dansçı olan bu kızın kırılğan ve sakar bir yanı da vardı; bu yüzden de şöhretin cömertliğiyle adamdan sayılmayacak kimselerin övgü dolu yazıları arasında dar bir eşikte kalakaliveriyordu. İlk sevgilileri çoğunlukla Dekor Taşıyıcıları Sendikası üyeleri idi, Polonya kökenli harbi herifler; ama Flora muhtemelen Adam'ın kızıydı. Flora doğduktan üç yıl sonra Adam, sevdiği oğlanın, elde edemediği başka bir oğlanı boğarak öldürdüğünü öğrendi –

whom he loved even more. Adam Lind had always had an inclination for taking photography and this time, before shooting himself in a Montecarlo hotel (on the night, sad to ^{relate} ~~say~~ of his wife's very real success in Pike's "Narcisse et Narcette"), he geared and focussed his camera in a corner of the drawing room ~~in such~~ so ~~as to~~ as to record the event from different angles. These automatic pictures of his last moments and of ^a table's lion-paws did not come out to well; but his widow

İKİ 5

o oğlanı Adam'dan çok seviyordu. Adam Lind'in fotografik trüklere yatkınlığı vardı ve bu kez, Montekarlo'da bir otelde kendini vurmadan önce (üzücüdür, karısının Narcisse ve Narcette balesinde kazandığı son derece gerçek başarının gecesi) oturma odasında hazırladığı kamera düzeneğiyle olayı değişik açılardan kaydetti. Adam'ın hayatının son anlarıyla bir masanın aslan pençesi ayaklarını birleştiren bu art arda görüntüler çok da belirgin değildiler; ama dul eşi

easily sold them for the price of a flat in Paris to the local magazine Pitch which specialized in soccer and diabolical facts-divers.

With her ~~daughter~~ little daughter, an English governess, a Russian nanny, and a cosmopolitan lover, she settled in Paris, then moved to Florence, sojourned in London and returned to France. Her art was not strong enough to survive the loss of good looks ^{as well as} a certain worshipping flaw in her pretty but too prominent right omoplate, and by the ~~middle~~

İKİ 6

onları kolayca Paris'te bir apartman dairesi fiyatına, futbol ve şeytani dedikodular konusunda uzmanlaşmış Gool dergisine sattı.

Kadın, küçük kızı, İngiliz bir mürebbiye, Rus bir dadı ve kozmopolit bir sevgiliyle Paris'e yerleşti, oradan Floransa'ya taşındı, bir süre Londra'da oturdu, sonra Fransa'ya döndü. Sanatı ne güzelliğini kaybetmesine dayanacak kadar güçlü idi ne de hoş görünüşlü fakat aşırı çıkık sağ kürek kemiğinde giderek kötüleşen bir sakatlığı atlatacak kadar;

age of forty or so we find her reduced to giving dancing lessons at a not quite first-rate school in Paris.

¶ Her glamorous lovers were now replaced by an elderly but still vigorous Englishman ~~Englishman~~ who sought abroad a refuge from taxes and a convenient place to conduct his not quite legal transactions in the traffic of wines. He was what used to be termed a charmeur. His name, no doubt assumed, was Hubert H. Hubert.

¶ Flora, a lovely child, as she said

İKİ 7

derken, onu kırk yaşları civarında Paris'te pek de birinci sınıf olmayan bir dans okulunda dans dersleri vermeye mecbur halde buluyoruz.

Gösterişli sevgililerin yerini yaşlıca fakat dinç bir İngiliz aldı; adam vergilerden kurtulmak ve şarap ticareti sahasında pek de yasal olmayan birtakım alışverişleri sürdürmek üzere ülkesinden ayrılmıştı. Eskilerin şeytan tüyü var dedikleri cinsten biriydi. Adı –kuşkusuz takma ad– Hubert H. Hubert'di.

Flora, bu güzel çocuk,

herself with a slight shake (dreamy? ~~incredulous~~
 incredulous?) of her head. Every time she
 spoke of these prepubescent years, had
 a gray home life marked by ill health,
~~loneliness~~ and boredom. Only some very
 expensive, super-Oriental doctor with long
 gentle fingers could have analyzed her
 nightly dreams of exotic tortures in
 so called "labs", major and minor
 laboratories with red curtains. She did
 not remember her father and rather disliked
 her mother. She was often alone in

İki 8

kendisi o ergenlik öncesi yıllarından bahsederken her defasında hafifçe başını sallayarak (dalıp gittiğinden mi? söylediğine inanmadığından mı?) böyle derdi – hastalık ve can sıkıntısıyla örselenmiş külrengi bir ev ortamında büyüdü. Ancak uzun, müşfik parmakları olan, çok pahalı, süper Oryantal bir hekim analiz edebilirdi geceden geceye gördüğü cinsel ezalarla dolu erotik rüyaları; o 'lab' tabir edilen yerlerde, küçüklü büyüklü laboratuvarlarda geçiyordu bunlar, kırmızı perdeleri olan. Babasını hatırlamıyor, annesinden hiç mi hiç hazzetmiyordu. Çoğunlukla

the house with Mr. Hubert, who constantly "prowled" (rodait) around her, humming a monotonous tune and sort of mesmerising her, enveloping her, so to speak in some sticky invisible substance and coming closer and closer no matter what way she turned. For instance she did not dare to let her arms hang aimlessly lest her knuckles came into contact with some horrible part of that kindly but smelly and "pushing" old ~~man~~ male.

İKİ 9

sürekli etrafında "dönüp duran" (rodait) Mr. Hubert'le evde yalnızdı, adam bir taraftan da monoton bir ezgi mırıldanır, onu bir çeşit hipnotize eder, tabir caizse yapışkan görünmez bir maddeye sarıp sarmalardı, kız nereye dönse onu daha da yakınında bulurdu. Mesela kollarını amaçsızca iki yanına indiremezdi çünkü ellerinin kemikli yerleri gider o müşfik fakat kötü kokulu ve "ittiren" ihtiyar tekenin korkunç bir yerlerine değdi.

(her)

Two (10)

He told stories about his sad life, he told her about his daughter who was just like her, same age - twelve - , same eyelashes - darker than the ~~dark~~ ^{of the} blue eyes, same ~~hair~~ hair, blondish or rather palomino, and so silky - if he could be allowed to stroke it, or l'effleurer des cernes, like this, that's all, thank you. Poor Daisy had been crushed to death by a backing lorry on a country road - short cut home from school -

İKİ 10

Adam kıza acıklı hayatı hakkında hikâyeler anlatırdı, tıpkı ona benzeyen kızından bahsederdi, onunla aynı yaşıydı -on iki-, -kirpikleri aynıydı- gözbebeklerinin koyu mavisinden daha koyuydular, saçları aynı, sarışına kaçan ya da daha çok altın rengi, nasıl da ipeksiydiler -okşamasına izin verir miydi ya da dudaklarına değse bir dem- işte böyle, sadece bu, teşekkür ederim. Zavallı Daisy'yi köy yolunda geri geri giden bir kamyon ezmişti -okul dönüşü kestirme-

through a muddy construction site - abominable
 tragedy - her mother ^{died} of a broken heart.
 Mr. Hubert ^{sat} ~~on~~ ^{on} ~~his~~ ^{his} ~~old~~ ^{old} head ~~acknowledging~~
 ledging all the inoffences of life, and
 wiped his eyes with ^a violet ~~handkerchief~~
 handkerchief which turned orange - a
 little parlor trick - when he stuffed ^{it} back
 into his heart-pocket, and continued to
 nod ~~as~~ as he tried to adjust
 his thick outsole to a pattern of
 the carpet. He looked now like a
 not too successful conjurer paid to tell

İKİ İL

çamurlu bir şantiye -korkunç bir trajedi- annesi üzüntüden
 ölmüştü. Mr. Hubert, Flora'nın yatağına oturur, kel kafasını
 aşağı yukarı sallayarak hayatın ona çektiirdiği ezayı anlatır,
 gözlerini menekşe rengi bir mendile silerdi. Mendil turun-
 cuya döner -ucuz bir sihirbazlık numarası- sonra onu kalp
 üzerindeki cebe tikiştirir, kafasını sallamaya devam ederken
 ayakkabısının kalın tabanını halıdaki bir desene uydurmaya
 çalışırdı. O anda acemi bir sihirbaza benzerdi,

fairytale to a sleepy child at bedtime, but he sat a little too close. Flora wore a nightgown with short sleeves copied from that of the Montglas de Sancerre girl, ~~her~~ ^a very sweet and ~~depressed~~ ^{depressed} schoolmate, who taught her where to kick an enterprising gentleman.

be A week or so later Flora happened to ^{be} laid up with a chest cold. The mercury went up to 38° in the late afternoon and she complained of a dull buzz.

İKİ 12

yatma vakti mahmur bir çocuğa masal anlatması için parayla tutulmuş, ama biraz fazlaca yakın otururdu. Flora, Montglas de Sancerre ailesine mensup, çok tatlı ve yoldan çıkmış okul arkadaşı kızdan kopya edilmiş kısa kollu bir gecelik giyerdi; kız ona eline koluna hakim olamayan beylerin neresine tekme atılacağını da öğretmişti.

Bir hafta kadar sonra Flora göğsünü üşütmüş yatıyordu. Akşamüzeri cıva 38'e kadar çıktı, Flora şakaklarında sağır bir

in the temples. Mrs Lind cursed the old housemaid for buying asparagus instead of Aspirin and hurried to the pharmacy herself. Mr Hubert had brought his pet & a thoughtful present: a miniature chess set ("she knew the moves") with tickle-looking little holes bored in the squares to admit and grip the red and white pieces; the pin-sized pawns penetrated easily, but the slightly larger noblemen had to be forced in with an enervating joggle. The pharmacy was perhaps closed

İKİ 13

uğultudan yakındı. Mrs. Lind, aspirin yerine asperge (kuşkonmaz) alan ihtiyar hizmetçiye lanetler yağdırdı ve eczane-ye kendisi koştu. Mr. Hubert bebeciğine pek düşünceli bir armağan getirmişti; minyatür bir satranç seti ("oyunun kurallarını biliyordu kız"), beyaz ve kırmızı taşları sokup çıkarmak için karelere oyulmuş küçük, kaşıma isteği uyandıran delikler; iğne büyüklüğünde piyonlar kolay giriyorlardı ama daha büyükçe olan ötekileri biraz tedirgin edici biçimde ittirmek gerekiyordu. Eczane kapanmıştı belki,

and she had to go to the one nearest to her ~~house~~
 or else she had met some friend of hers
 in the street and would never return. A
 fourfold smell - tobacco, sweat, rum
 and bad teeth - emanated from poor
 old harmless Mr Hubert, it was
 all very pathetic. His fat porous nose with
 red nostrils full of hair nearly touched her
 bare throat. As he helped to prop the
 pillows behind her shoulders, and ^{the} muddy road
 was again, was for ever a short cut between
 here and school, between school and death.

İKİ 14

o da kilisenin bitişiğindeki ötekisine gitmek zorunda kaldı
 ya da belki sokakta bir arkadaşına rastlamıştı da bir daha hiç
 dönmeyecekti. Dörtlü bir koku - tütün, ter, rom ve çürük
 diş- yayılıyordu zavallı, zararsız ihtiyar Mr. Hubert'ten, her
 şey çok acıktıydı. İçinden kıllar fışkıran kırmızı delikli, iri,
 geniş gözenekli burnu handiyse kızın boğazına değdi sırtı-
 na yastıklar yerleştirirken ve o çamurlu sokak yeniden, son-
 suza dek kendisiyle okul, okulla ölüm arasındaki bir kestir-
 me oldu kız için,

with Daisy's bicycle wobbling in the indelible fog. She, too, "had" known the moves^{and} and had loved the en passant trick as one loves a new toy, but it cropped up so seldom, though he tried to prepare those magic positions where the ghost of a pawn ^{can be} captured on the square it has crossed.

Flora, however, turns games of skill into ^{the} stuff of nightmares. After a few minutes of play Flora grew tired of it, put a cork in her mouth & rejected it.

İKİ 15

nüfuz edilmez sisin içinde bata çıka giden Daisy'nin bisikletiyle, önde. Kız da "hamleleri bilirdi" ve rastgele bir hileyi de yeni bir oyuncacı sever gibi severdi, fakat o kadar seyrek çıkıyordu ki bunlar – adam bir piyonun gölgesinin az önce üstünden geçtiği karede yakalanabilen o sihirli pozisyonları hazırlamak için uğraşsa da.

Ama yüksek ateş, el becerisine dayalı oyunları kâbus haline getirir. Birkaç dakika oynadıktan sonra yoruldu Flora oynamaktan, bir kaleyi ağzına soktu, çıkardı sonra,

clowning dully. She pushed the board away and Mr. Hubert carefully removed it to the chair that supported the tea things. Then, with a father's sudden concern, he said "I'm afraid you are chilly, my love," and plunging a hand under the bedclothes from his vantage point at the footboard, he felt her skins. Flora uttered a yelp and then a few screams. Freeing themselves from the tumbled sheets her pedalling legs hit him ⁱⁿ the crotch. As he lurched aside, the teapot, a saucer of raspberry jam,

İKİ 16

isteksizce soytarılık etti. Satranç levhasını itti, Mr. Hubert de onu dikkatle üzerinde çay takımının durduğu iskemleye nakletti. Sonra ani bir baba ilgisiyle "Korkarım soğuk aldın sen hayatım," dedi ve yatağın ayakucundan, bulunduğu kerteriz noktasından elini örtülerin altına daldırarak kızın bacaklarına dokundu. Flora kesik bir ses çıkardı, sonra birkaç çığlık attı [.] Dolaşık çarşaflardan kurtulan ayaklarını pedal çevirir gibi çevirip adamın apış arasına indirdi. Adam yana kaçarken, çaydanlık, ahududu reçeli dolu bir çay tabağı

an several tiny chessmen joined in the silly
 fray Mrs Lind who had just returned and
 was sampling some grapes she had bought,
 heard the screams and the crash and
 arrived at a dancer's run. She soothed
 the absolutely furious, deeply insulted
 Mr Hubert before scolding her daughter.
 He was a dear man, and his life lay
 in ruins all around him. He wanted
 to marry her, saying she was the image
 of ^{the} young actress who had been his wife,
 and indeed to judge by the photographs

İKİ 17

ve sürüyle minik satranç piyonu da bu saçma hengameye
 dahil oldular. Eve o an dönmüş, satın aldığı üzümünün ta-
 dına bakmakta olan Mrs. Lind, çığlıkları ve şangırtıyı duy-
 du ve balerin adımlarıyla olay yerine seyirtti. Öfkeden ku-
 durmuş, fena halde alınmış Mr. Hubert'i yatıştırdı, sonra kı-
 zını azarladı. Çok iyi bir adamdı, hayatı bir enkazdı dörtbir
 yanında. Kendisiyle evlenmek istiyordu, bir zamanlar karısı
 olan genç aktrise tıpatıp benzediğini söylüyordu, ve gerçek-
 ten de fotoğraflara inanılacak olursa

she, Madame Lanskaya, did resemble
~~the poor Daisy's mother.~~ poor Daisy's mother.

If there is little to be added about the
~~very~~ incidental, but not unattractive
 Mr. Hubert H. Hubert. He ~~lived~~ ^{lived} another
 happy year in that cosy house and
 died of a stroke in a hotel lift
 after a business dinner. Going up,
 one would like to surmise

İKİ 18

Madame Lanskaya, zavallı Daisy'nin annesine benziyordu da.

Bu ehemmiyetsiz, aslında o kadar da nahış olmayan Mr. Hubert H. Hubert hakkında söylenecek başka şey yok. O sıcak yuvada bir sene daha kiracı durdu, derken bir iş yemeğinden sonra otelin asansöründe kalp krizi geçirerek öldü. Yukarı çıkarken, diye umuyor insan.

Flora was barely fourteen when she lost her virginity to a coeval, a handsome ballboy at the Carlton Courts in Cannes. Three or four broken porch steps — which was all that remained of an ornate public toilet or some ancient "temple" — smothered in mints and campanulas and surrounded by junipers, formed the site of a duty she had resolved to perform ^{rather} than ~~of~~ a casual pleasure. She was now learning to taste. She observed with quiet interest the difficulty Jules had of drawing a junior-size shirt over an

Üç 1

Böl. Üç

Flora daha on dördüne varmadan, Cannes'da Carlton Kortları'nda top toplayan, kendi akranı, yakışıklı bir oğlana verdi bekaretini. Nane ve çan çiçeklerine gömülü, ardıçlarla çevrili üç ya da dört kırık basamak —cafcaslı bir umumi tuvalet ya da ufak bir antik tapınaktan geriye kalan bir tek bunlardı— tadına varmayı yavaş yavaş öğrendiği bir mecburiyeti bu dekorda yerine getirdi. Sakin bir ilgiyle Jules'ün junior boy bir kılıfı

organ that looked ~~abnormally~~ ^{at full width} stout and had a head turned somewhat askew as if wary of ~~receiving a~~ ^{backhand slap} at the decisive moment. Flora let Jules do everything he desired except kiss her on the ~~ear~~ ^{mouth}, and the only words ~~that were~~ said referred to the next assignation. ~~and the next assignation~~

¶ One evening after a hard day picking up and tossing balls and pattering in a crouch across court between the rallies of a long tournament the poor boy, stinking more than usual, pleaded

Üç 2

alışılmadık tıknazlıkta organına zorla geçirişini seyretti; tam kalktığında başı hafifçe yamuluyordu da – en önemli an geldiğinde elin tersiyle bir şamar yemekten tırsarmış gibi. Flora, dudaktan öpme dışında Jules'ün istediği her şeyi yapmasına izin verdi, söylenen yegane sözcükler de bir sonraki randevuya dairdi.

Uzun bir turnuva boyu top toplayıp geri yollamaktan, iki saha arası iki büklüm gidip gelmekten yorgun düştüğü zorlu bir günün akşamı, her zamankinden de çok ter kokan biçare oğlan, perişan

utter exhaustion and suggested going to a movie instead of making love; whereupon she walked away through the high heather and never saw Jules again - except when taking her tennis lessons with the ^{stodgy} old Basque in uncreased white trousers who had coached players in Odessa before World War One and still retained his effortless exquisite style.

¶ Back in Paris Flora found new lovers with a gifted youngster from the Lanschaya school and another

Üç 3

halde, sevişmek yerine sinemaya gitmeleri için yalvardı; bunun üzerine kız yüksek çalılıkların arasından yürüyerek çekip gitti ve Jules'ü jilet gibi ütülü beyaz pantolonlu sıkıcı, yaşlı Basklıdan aldığı tenis dersleri dışında bir daha hiç görmedi. Adam Birinci Dünya Savaşı öncesi Odessa'da antrenörlük yapmıştı ve hiç zorlanmadan, dört başı mamur oyun stilini hâlâ koruyordu.

Paris'e döndüğünde Flora yeni sevgililer edindi. Lanskaya'nın mektebinden yetenekli bir gençle ve

eager, more or less interchangeable couple
 she would bicycle through the Blue Fountain
 Forest to a romantic refuge where a
 sparkle of broken glass or a lace-edged
 rag on the moss were the only signs of
 an earlier period of literature. A cloudless
 September maddened the crickets. The girls
 would compare the dimensions of their companions.
 Exchanges would ^{be} enjoyed with giggles
 and cries of surprise. Games of blindman's
 buff would be played in the buff. Sometimes
 a voyeur would be shaken out of a
 tree by the vigilant police.

ÜÇ 4

istekli ama olsa da olur olmasa da bir çiftle Fontenblö Orma-
 nı'nda bisikletle gezintiye çıkıyordu. Orman romantik bir sığınaktı, orada yosunlar üzerinde kırık cam parçalarının parlamaları ya da kenarı dantelli bir bez parçası eski edebiyattan kalan yadigarlardı. Bulutsuz bir eylül circırböceklerini cıldırtmıştı. Kızlar erkek arkadaşlarının ebadını karşılaşıyorlardı. Karşılıklı malumat alışverişinin tadı, kıkırdamalar ve şaşkınlık çığlıkları eşliğinde çıkıyordu. Körebe oynadılar kör ve çıplak. Devriye gezen polis, arada bir, bir dikizciyi ağaçlardan silkeliyordu.

¶ This is Flora of the close-set dark-blue ~~eyes~~ eyes and cruel mouth recollecting in her midtwenties fragments of her past, with details lost or put back in the wrong order, FAIL between ~~DELTA~~ DELTA and SPLIT, on dusty dim shelves, this is she. Everything about her is bound to remain blurry, even her name which seems to have been made expressly to have another one modelled upon it by a fantastically lucky artist of art, of love, of the

ÜÇ 5

Birbirine yakın lacivert gözleri, zalim ifadeli ağzıyla Flora işte, yirmili yaşlarının ortalarında geçmişinin parçalarını hatırlıyor, kimi ayrıntılar kaybolmuş ya da yanlış sırayla dizilmiş, DELTA ile YARIK arasına KUYRUK konmuş tozlu karanlık rafların üzerine, işte Flora bu. Hakkındaki her şey bulanık kalmaya mahkûm, ismi bile, talihi mükemmelen yaver giden bir sanatçı tarafından harflerinden yeni bir isim yapmak üzere özellikle uydurulmuşa benzeyen ismi bile. Sanattan, aşktan,

difference between dreaming and waking she
 knew nothing but would have darted
 at you like a flatheaded blue serpent if
 you questioned her.

Üç 6

düşle uyanıklık arasındaki farktan bir şey anlamazdı anla-
 masına ama sorgulayacak olursanız yassı kafalı bir mavi yı-
 lan gibi saldırıverirdi üzerine insanın

she returned and mass.
Walt her mother Sutton who
Mr. Espenshade to she was born
and now lives
to college that town
in that town

Tree 7

at eleven she had read a quor
revent les enfants, by a
certain Dr Freud, a madman.

~~Other~~ The extracts came in a ^{St Leger d'Ex} ^{perce}
series of Les ^{great} representants de notre époque
though why great represent wrote
so badly seemed ~~was~~ a mystery

ÜÇ 7

Annesi ve Mr. Espenshade ile birlikte, doğum yeri olan ve şimdi üniversitesine gittiği Sutton, Massachusetts'e geri döndü.

On bir yaşında Dr. Freud diye birinin, kaçıgın teki, "A quoi revent les enfants"ını* okumuştı.

Parçalardı bunlar, "Les great representants de notre époque – Çağımızın [büyük] röprezantanları" üstbaşlıklı St. Leger d'Exuperce dizilerinden birinde karşısına çıkmışlardı, mamafih "büyük röprezantanlar"ın düzyazılarının neden bu kadar kötü olduğu bir sırdı.

(*) (Fr.) Çocuklar neyin rüyasını görür?

A sweet Japanese girl who took ^{and French} Russian because her stepfather was half French and half Russian, taught Flora to paint her left hand up to the radial artery (one of the tenderest areas of her body) with minuscule information, in so-called "fairy" script, regarding names, dates and ideas. Both cheats had more French than Russian; ^{but} in the latter the possible questions formed, as it were, a banal bouquet of probabilities: ~~the~~

~~the~~

EX [0]

Sutton College

Üvey babası yarı Rus yarı Fransız olduğu için Rusça ve Fransızca alan sevimli bir Japon kız, Flora'ya sol kolunu dal kemigine kadar (güzel bedeninin en ince bölgelerinden biri) "peri" yazısı denilen yazıyla mininnacık bilgilerle donatmasını öğretti, isimler, tarihler ve kavramlar. İki kopyacının da Rusçadan çok Fransızcaları vardı; gelgelelim bu ikincisinde olası sorular deyim yerindeyse banal bir olabilirlikler buketi halini alıyordu.

Kind of in Rus?

What folklore preceded poetry; speak a little of
~~about~~ Lom. and Derzh.; paraphrase T's
 letter to E.O.; what does T.'s doctor
 deplore ^{about} the temperature of his own hands
 when preparing to ^{his patient?} such
 was the information ^{demanded by} the Professor of Russian
 Literature (a forlorn looking man bored
 to extinction by his subject). As to the lady
 who taught French Literature all she needed
 were the names of modern French writers
 and their listing on Flora's palm caused
 a much denser tickle. Especially memorabilia.

Ex [1]

Rus'ta şiiri önceleyen nasıl bir halk edebiyatıydı? Biraz Lom. ve Derzh.den bahset; T'nin E.O.'ya mektubunu alıntıla metin içinde; I.I.'nin doktoru hastasını [...] hazırlanırken kendi ellerinin hararetini neden nahoş bulur? – (Konusundan ölesiye sıkılan, leyla bir adam olan Rus Edebiyatı hocasının) talep ettiği bilgiler böyle şeylerdi.* Fransız edebiyatı veren hanıma gelince, onun tek istediği modern Fransız yazarlarının isimleriydi ki onların Flora'nın avucunda listelenişi çok daha yoğun bir gıdıklanma sebebiydi [.]. Özellikle unutulmaz olanlar

(*) Lomonsov ve Derzhavin'e, Tatyana ve Yevgeni Onegin'e ve Tolstoy'un Ivan Il-yiç'ine göndermeler – sürekli boşluklar yazar tarafından özellikle amaçlanmıştır – D.Nabokov.

^{little}
 was the cluster of interlocked names on the ball of
 Flora's thumb: Malraux, Mauriac, Maurois, Michaux,
 Michima, Montherland, ^{and} Morand. What
 amazes one is not the alliteration (a joke
 on the part of 'a mannered alphabet');
 not the inclusion of a foreign performer (a
 joke on the part of 'that fun loving little
 Japanese girl who would twist her
 limbs into a pretzel when entertaining
 Flora's Lesbian friends); and not even
 the fact that ~~that~~ actually all those
 writers were stunning mediocrities

Ex [2]

Modern Fransız yazarlar

Flora'nın başparmağının kökündeki yeri dolduran küçük
 isimler yumağıydı: Malraux, Mauriac, Maurois, Michaux,
 Miçima, Montherland ve Morand. İnsanı hayrete düşüren,
 buradaki ses uyumu değil (maniyerli bir alfabenin şakacı-
 lığı); yabancı bir oyuncunun işe dahil edilmesi değil (Flo-
 ra'nın lezbiyen arkadaşlarını eğlendirirken kolunu bacağı-
 nı pretzel gibi kıvrıp büken şamatacı küçük Japon [kızın]
 maskarahğı); hatta hemen hemen bütün bu yazarların ya-
 zarlık değeri olarak akıllara ziyan vasatlıkta

~~Let~~ as writers go (the first in the list
 being the worst); what amazes one
 is that they were supposed ~~to~~
~~represent an era~~ to
 "represent an era" and that ~~such~~ such
 representatives ~~could~~ could get
 away with the most execrable writing,
 provided they represent their times.

EX [3]

olmaları da değildi (listedeki ilk isim en kötüsü olmak şartıyla); insanı hayrete düşüren, bunların "bir dönemi röprezante ediyor" olmaları ve böyle röprezantanlara da dönemlerini röprezante ettikleri sürece kötü edebiyat yazma izni verilebilmesi idi.

Chapter Four

A Mrs Lanskaya died on the day her daughter graduated from Sutton College. A new fountain had just been bequeathed to its campus by a former student, the widow of a shah. Generally speaking, one should carefully preserve the transliteration the feminine ending of a Russian surname (such as -aya, instead of the masculine -iy or -oy) when the woman in question is an artistic celebrity. So let it be "Landskaya" — land and sky and the melancholy echo

DÖRT 1

Bölüm 4

Mrs. Lanskaya kızının Sutton College'dan mezun olduğu gün öldü. Tam da o gün üniversite kampüsüne eski bir öğrenci, bir Şah'm dul karısı tarafından yeni bir fiskiyeli havuz vakfedilmişti. Genelde, eğer kadın meşhur bir sanatçıysa çeviride Rusça aile isimlerinin dişilik bildiren son ekini (erkek son ekler -iy ya da -oy'un tersine -aya gibi) korumaya özen göstermek gerekir. "Landskaya" diyelim biz de ona — "land" ve "sky", toprak ve gökyüzü ve onun sahne isminin

of her dancing name. The fountain took quite a time to get correctly erected after an initial series of unevenly spaced spasms. The potentate had been potent till the absurd age of eighty. It was a very hot day with its blue somewhat veiled. A few photographs moved among the crowd as indifferent to it as specters doing their spectral job. And certainly for no earthly reason does this passage ~~resemble~~ resemble in rhythm another novel,

DÖRT 2

melankolik yankısı. Fıskiyeli havuzu doğru dürüst kurmak epey zaman aldı, başlangıçta epey düzensiz fişkırıtlar oldu. Hükümdarın hükmü anlamsız denecek kadar uzun, sekse-
nine kadar sürmüştü. Çok sıcak bir gündü, mavisi biraz bu-
lutlu. Kalabalığın arasında bir-iki fotoğrafçı dolanıyordu,
hortlaksı işlerini yaparken hortlaklar kadar kayıtsızdılar ka-
labalığa. Ve allahaşkma bu pasaj da ritmi itibariyle başka bir
romanı

My Lanka, where the mother appears as "Maya Umanskaya", a fabricated film actress.

Anyway, she suddenly collapsed on the lawn in the middle of the beautiful ceremony. A remarkable picture commemorated the event in "File". It showed Flora kneeling belatedly in the act of taking her mother's non-existent pulse, and it also showed a man of great corpulence and fame, still unacquainted with Flora: he stood just behind her, head bared and bowed, staring at the white of her

DÖRT 3

Benim Lauram'ı hatırlatıyor demeyin, orada da anne "Maya Umanskaya" adında uydurulmuş bir film oyuncusu olarak karşımıza çıkar ya.

Her neyse, anne güzel seremoninin ortasında birden çimenlere yuvarlanıverdi. File dergisinde yayımlanan dikkat çekici bir fotoğraf, olayı ölümsüzleştirdi. Fotoğrafta Flora gecikmeli olarak diz çökmüş, annesinin varolmayan nabzını tutarken görülüyordu. Fotoğrafta aynı zamanda henüz Flora ile tanışmamış olan, kendi de şöhreti de oldukça iriyarı bir adam da vardı; kızın hemen arkasında duruyordu, başı açık ve öne eğik, gözlerini dikmiş kızın

legs under her black gown and at the
fair hair under her academic cap.

DÖRT 4

kara cübbesinin altından görünen bacaklarının beyazlığına
ve kepinin altından çıkan sarışın saçlarına bakıyordu.

Chapter Five

¶ A brilliant neurologist, a renowned lecturer, a gentleman of independent means, Dr Philip Wild had everything save an attractive exterior. However, one soon got over the shock of seeing that enormously fat creature mince toward the lectern on ridiculously small feet and of hearing the cock-a-doodle sound with which he cleared his throat before starting to enchant one with his wit. Laura disregarded the wit but was mesmerized by his fame and fortune.

BEŞ 1

Bölüm Beş

Parlak bir nörolog, tanınmış bir hatip [ve] gelir sahibi bir beyefendi olan Dr. Philip Wild yakışıklı bir faça hariç her şeye sahipti. Mamafih, insan bu korkunç şişman yaratığın gülünç küçüklükte ayakları üzerinde kürsüye doğru kırtarak gidişinin ve horoz gibi öterek boğazını temizleyişinin şokunu atlatıyordu – karşısındakini konuşmasının hoşluğuyla büyülemeye başlar başlamaz. Laura zekâyâ aldırımıyordu fakat adamın şöhretiyle servetinden büyülenmişti.

¶ Fans were back that summer – the summer she made up her mind that the eminent Philip Wild, PH, would marry her. She had just opened a boutique d'éventails with another Sutton coed and the Polish artist Rawitch, pronounced by some Raw Itch, by him Rah Witch. Black fans and violet ones, fans like orange sunbursts, painted fans with clubtailed chinese butterflies oh they were a great hit, and one day Wild came and bought ~~five~~ ~~(five~~ spreading out her own fingers like pleats)

BEŞ 2

Yelpaze yeniden moda olmuştu o yaz – kızın saygın hekim Philip Wild'i kendisiyle evlendirtmeye karar verdiği yaz. Kız yenilerde bir *boutique d'éventails*, bir yelpaze dükkânı açmıştı Sutton'dan arkadaşı bir kız ve Polonyalı ressam Rawitch'le – ki kimisi Raw Itch, Kaşıntı İleti diye okuyordu bu adamın adını, kendisi de Rah Witch diye, Rah Cadısı. Kara yelpazeler, menekşe moru yelpazeler, turuncu güneş çakımları gibi yelpazeler, üzerinde tokmak kuyruklu Çin kelebekleri olan boyalı yelpazeler, ah kapış kapış gidiyordu hepsi ve bir gün Wild gelip beş tane aldı (beş, kız el parmaklarını kumaş pilişi gibi gererek göstermişti)

for "two aunts and three nieces" who did not really exist, but never mind, it was an unusual extravagance on his part. His shyness surprised and amused Flaura.

¶ Less amusing surprises awaited her. To day after three years of marriage she had enough of his fortune and fame. He was a domestic miser. His New Jersey house was absurdly understaffed. The ranchito in Arizona had not been redecorated for years. The villa on the

BEŞ 3

"iki teyze ve beş yeğen" için, gerçekte varolmuyordu bunlar, ama gene de adamın yaptığı alışılmadık bir müsriflikti [.]. Çekingenliği hem şaşırtmış hem de eğlendirmişti FLaura'yı.

Kızı daha az eğlenceli sürprizler bekliyordu. Bugün, üç yıllık evlilikten sonra adamın şöhret ve servetinden gına gelmişti. Evde tam bir varyemezdi. New Jersey'deki evinde gü-lünç denecek kadar az adam çalıştırıyordu. Arizona'daki kâğıt çiftliğinin döşemesi yıllardır yenilenmemişti. Riviera'daki

Riviera had no swimming pool and only one bathroom. When she started to change all that, he would emit a kind of mild creak or squeak, and his brown eyes brimmed with sudden tears.

97

BEŞ 4

villasında yüzme havuzu yoktu ve sadece bir tek banyo vardı. Flora bütün bunları değiştirmeye giriştiğinde hafiften viraklıyor ya da ciyaklıyor ve kahverengi gözleri aniden yaşlarla doluyordu.

She saw their travels in terms of adverts and a long talcum-white beach with the tropical breeze tossing the palms and her hair; he saw it ⁱⁿ terms of forbidden foods, frittered away time, and ghastly expenses.

BEŞ 5

Kız çıktıkları seyahatleri birer reklam afişi, talk pudrası beyazı uzanıp giden sahil, palmiyeleri ve saçlarını uçuran tropik esinti olarak görüyordu; adam ise yasak yiyecekler, zaman ziyarı ve korkunç masraflar olarak.

chapter ~~five~~

^{My ~~novel~~}
The novel Laura was begun very soon after the end of the love affair it depicts, was completed in one year, published three months later. and promptly ~~storn~~ ^{storn} apart by a book reviewer in a leading newspaper. It grimly survived and to the accompaniment of muffled grunts on the part of the librarious fates, its invisible hoisters, it wriggled up to the top of the bestsellers' list then started to slip, but stopped at a midway step in the vertical ice: ~~61~~ dozens

BEŞ 1
Bölüm [Beş]

Ivan Vaughan

Benim Lauram romanı anlattığı aşk hikâyesinin bitişinden çok kısa süre sonra yazılmaya başlandı, bir yılda tamamlandı, üç ay sonra yayımlandı ve büyük bir gazetenin kitap tanıtmacısı tarafından anında paramparça edildi. Inatla ayakta kaldı ve görünmez yardımcılarının, kütüphane perilerinin bastırılmış homurdanmaları eşliğinde kimil kimil çok satan kitaplar listesinin tepelerine tırmandı, sonra yavaş yavaş aşağı kaymaya başladıysa da yarı yolda kalakaldı dikey bir buzda. Bir düzine

Sundays passed and one had the impression that Laura had somehow got stuck on the seventh step (the last respectable one) or that, perhaps, some anonymous agent working for the author was buying up every week just enough copies to keep Laura there; but a day came when the climber above lost his foothold and toppled down dislodging number seven and eight and nine and a general collapse beyond any hope of recovery.

BEŞ 2

pazar geçti ve Laura nasılsa yedinci basamakta (son yüzüne bakılır basamak) takıldı kaldı gibi oldu, ya da belki yazar adına çalışan meçhul bir edebiyat temsilcisi her hafta Laura'yı orada tutmak için kitaptan yeterli sayıda nüsha satın alıyordu; ama gün geldi, tırmanıcının ayağı, koyduğu yerden kayıp tepetaklak yuvarlandı, yedi, sekiz, dokuz numaraları öyle bir yıktı viran eyledi ki, tamiri imkânsız.

¶ The "Y" of the book is ~~an~~
 a neurotic and hesitant man of letters,
 who destroys his mistress in the act of
 portraying her. Statically - if one can
 put it that way - the portrait is a faithful
 one. Such fixed details as her trick of
 opening her mouth when towel^{ing} her ^{an inodorous} inguen
 or of closing her eyes when smelling a rose.
 are absolutely true to the original.

BEŞ 3

Kitabın "Ben"i, metresini anlatma işi sırasında onu yok eden nevrotik ve mütereddit bir edebiyat adamıdır. Statik olarak -böyle denebilirse- portre aslına sadıktır. Kızın kasıklarını havluyla kurularken ağzını açışı ya da kokusuz bir gülü koklarken gözlerini yumması gibi detaylar aslına tamamen uygundur.

sparse prose of the author

Similarly

with its pruning of rich
adjectives

Keza,
yazarın zengin sıfatları budayıp
atan tutumlu düzyazısı.

Philip Wild read "Laura" where
he is sympathetically depicted as a conventional
"great scientist" and though not a single
physical trait is mentioned, comes out
with astounding classical clarity.
~~under the~~ name of ~~Philip~~ Philidor Sauvage
1881

Philip Wild "Laura"yı okudu, kitapta olumlu biçimde,
beylik bir "büyük bilimadamı" olarak resmediliyordu ve
tek bir fiziksel özelliği bile anılmadığı halde Philidor Sauva-
ge adı altında şaşırtıcı bir berraklıkla gözler önünde beliri-
yordu.

Times Dec 18 75

find subcl. form
form for enkephalin

"An ^[e?] ~~enkephalin~~ present in the brain
has now been produced synthetically." It is
like morphine and other opiate drugs.
Further research will show how and why
"morphine has for centuries produced relief
from pain and feelings of euphoria."

[invent trademark, e.g. cephalopium]

[I taught thought to mimic an
~~enkephalin~~ ^{important} neurotransmitter carrying
a ^{awesome message} my order of self destruction
to my ~~brain~~ brain. Suicide made
a pleasure,

[Bölüm Altı]

Times, 18 Aralık 75

"Beyinde yer alan bir enke(se?)falin sentetik olarak üretilmiş bulunuyor." "Morfin ve diğer narkotik ilaçlara benzetilmektedir." İleriki araştırmalar "morfinin yüzyıllar boyu acıyı dindirişinin ve coşku duyumuna yol açışının" neden ve nasılını gösterecektir.

(piyasa ismi uydur, örn. Cephalopium; enke(se)falin'in yerini tutacak kelime bul.)

Düşünceye krallara layık bir taşıyıcı sinir taklidi yapmayı öğrettim, benim kendi beynime kendi kendimi yok edişin emrini taşıyan hayranlık verici bir ulak. Hazlaştırılmış intihar,

80-

8 bts tempting emptiness

~~manipulating the~~
~~chance of being~~

D 0

D
onun baştan çıkarıcı boşluğu

The student who desires to die should learn first of all to project a mental image of himself upon his inner blackboard. This surface which at its virgin best has a dark-plum, rather than black, depth of opacity is none other than the underside of one's closed eyelids.

¶ To ensure a complete smoothness of background, care must be taken to eliminate the hypnagogic gargoyles and entoptic swarms which plague tired

D 1

Tek bir çizgiyle yetinmek

Ölmeyi arzulayan talebe her şeyden önce kendi iç kara-tahtasına kendi kendinin zihinsel bir imgesini yansıtmayı öğrenmelidir. El değmemiş halinde siyahtan çok koyu mürdüm rengi bir saydamlığı olan bu yüzey, kişinin kapalı göz-kapaklarının alt tarafından başka bir yer değildir.

Arka planın pürüzsüzlüğünü tamamen sağlamak için, uyku ucubelerini ve göz içi kıvıldanmalarını bertaraf etmek lazımdır, ki bunlar

vision after ~~looking~~ ⁽ⁱⁿ⁾ a surfeit of
 poring over a collection of coins
 or insects. Sound sleep and an eye bath
 should be enough to cleanse the locus.

Now comes the mental image. In
 preparing for my own experiments - a
 long fumble which these notes shall
~~now~~ help novices to avoid - I toyed
 with the idea of drawing a fairly detailed,
 fairly recognizable portrait of myself
 on my private blackboard. I see myself

D 2

bir avuç metal para ya da böceğe haddinden fazla gözünü di-
 kip bakma sonrasında kişinin yorulmuş görüşüne musallat
 olurlar. Derin uyku ve bir göz banyosu bu mahalli temizle-
 meye yeterli olacaktır.

Gelelim zihinsel imgeye. Kendi deneylerime hazırlanırken
 -uzunca bir el yordamı ki elinizdeki notlar amatörlerin bu
 aşamayı atlamasına yardım edecektir- oldukça detaylı, ol-
 dukça tanınabilir bir portremi çizmek istedim kendi özel ka-
 ratahtama. Kendimi

in my closet glass as an obese ^{bulk} ~~and~~ ~~with~~ formless features and a sad porcine stare; but my visual imagination is nil, and I am quite unable ^{to} ~~to~~ tuck Nigel Delling under my eyelid, let alone keeping him there in ~~fixed~~ a fixed aspect of flesh for any length of time. I then tried various stylizations: a Delling-like doll, a sketchy skeleton. Or would the letters of my name do? Its recurrent "i" ~~and~~

D 3

gardrobumun aynasında, biçimsiz hatları ve hüzünlü domuz ifadeli bakışları olan obez bir kütle olarak görüyorum; ama görsel imgelemim sıfır, o yüzden Nigel Delling'i gözkapıklarımın altına sıkıştırmayı başaramıyorum, hele onu belli bir süre bir et ve kemik bütünlüğü halinde orada tutmayı hiç. Çeşitli stilizasyonlar da denedim: bir Delling bebeği, bir iskelet eskizi. Yoksa adımın harfleri yeter mi? Durmadan tekrar eden "i"sinin

~~coinciding with our favorite pronoun~~

suggested an elegant solution: a simple vertical line across my field of inner vision ~~and~~ could ~~be~~ ~~retained~~ ~~in~~ an instant, and what is more I could mark lightly by transverse ^{marks} ~~lines~~ the three divisions of my physical self: legs, torso, and head.

9

D 4

en favori şahıs zamirimizle örtüşmesi zarif bir çözümü aklıma getirdi: iç görüş alanıma tebeşirle hemen basit bir dik çizgi (—"I"—) çizilebilir ve ben fiziksel benliğimi üçe bölebirlirdim enlemesine; bacaklar, gövde ve baş.

the sandals of childhood were replaced by smart shoes, whose very polish reflected pain and poison. So what a delight it was to amputate my tiny feet! Yes, tiny, yet I always wanted them, polly polly dandy that I am, to ^(ch.) seem even smaller. The daytime footwear always hurt, always hurt. ~~and~~ I waddled home from work and replaced the agony of my dapper oxfords by the comfort of old bed slippers. This act of mercy Inevitably drew from me a voluptuous

D 6

çocukluğumun sandaletlerinin yerini şık ayakkabılar aldı alalı işkence çekmişim meğerse, o ayakkabıların cilası acı ve ağrı yansıtmış sadece. Ne zevkti be minnacık ayaklarımı kesip atmak! Evet, minnacık, ama göt göbek bir dandy olduğum halde hep daha da küçük görünmelerini istemiştim onların. Gündelik ayakkabılar hep vururdu, hep vururdu. Yalpalaya yalpalaya işten eve gelir, afili oxfordlarımı eski ev terliklerinin konforuyla değiştirdim. Bu lütuf benden şehvete yakın bir inilti

sigh which my wife, whenever I imprudently
 let her hear it, denounced as vulgar,
 disgusting, obscene. Because she was a
 cruel lady or because she thought I
 might be clowning on purpose to irritate her,
 she once hid my slippers, hid them
 furthermore in separate spot as one does
 with delicate siblings in ~~valises~~ orphanages,
 especially on chilly nights, but I forthwith
 went out and bought twenty pairs of soft, soft
 Carpetoes while hiding my tear-staining face
 and a Father Christmas mask, which frightened the shopgirls.

D 7

yükselmesine yol açardı, ki karım, dikkatsizlik edip de sesi-
 mi duyurursam eğer, bayağı, iğrenç, müstehcen diye yafta-
 lardı bunu hemen. Zalim bir kadın olduğundan ya da onu
 kızdırmak için bile isteye soytarılık ettiğimi düşündüğün-
 den, bir keresinde terliklerimi saklamıştı. Dahası ayrı ay-
 rı yerlere yerleştirmişti, yetimhanelerde özellikle soğuk ge-
 celerde hassas kardeşlere yaptıkları gibi, ama hemen gittim
 yirmi çift yumuşak mı yumuşak Carpetoes aldım ben de,
 gözyaşlarıyla yıkanmış yüzümü bir Noel Baba maskesi altın-
 da saklayarak, tezgâhtar kızlar korktu maskeden.

¶ For a moment I wondered with some apprehension if the deletion of my procreative system might produce nothing much more than a magnified orgasm. I was relieved to discover that the process continued ~~the~~ sweet death's ineffable sensation which had nothing in common with ejaculations or sneezes. The three or four times that I reached that stage I forced myself to restore the lower half of my white "y" on my mental blackboard and thus wriggle out of my perilous trance. ¶

D 8

Güney'deki yazların turuncu tenteleri

Üreme aparatımı silip atmanın daha coşkun bir orgazmdan öte işe yarayıp yaramayacağım merak ettim bir anlığına. Sonra içim ferahlayarak, böyle yapmanın o anlatılmaz tatlı ölüm hissini sürdürdüğünü keşfettim, bunun boşalmalarla – hapsirmalarla hiçbir ortaklığı yoktu. Bu aşamaya vardığım üç ya da dört keresinde beyaz "ben"imin alt yarısını zihnimin karatahtasında yeniden eski yerine koymaya, böylece bu tehlikeli transtan çekip çıkarmaya zorladım kendimi.

Y. Philip Wilder-

29

Lecturer in Experimental Psychology, University
of Ganga.

I ~~was~~ suffered for ^{the last} seventeen years from
a humiliating stomach ailment which
seriously limited the facilities of companionship
in small dining rooms.

D 9

Ben, Ganga Üniversitesi Deneysel Psikoloji eğitmeni Philip Wild [,]

son on yedi yıldır ufarak yemek odalarında yarenlik etme keyfini fena halde kısıtlayan utanç verici bir mide illetinden mustaribim.

which) I loathe my belly, that tiringful of bowels
 I have to carry around, and everything connected
 with it - the wrong food, heartburn, consti-
 pation's leaden load, or else indigestion
 with a ^{first instalment} hot torrent of filth pouring out of
 me in a public toilet three minutes
 before a punctual engagement.

D 10

Göbeğimden tiksiniyorum, yanım sıra taşımak zorunda
 olduğum o bavul dolusu bağırsaktan ve onunla ilgili her şey-
 den - yanlış besin, mide yangısı, mih sıçıran kabızlık ya da
 hazımsızlık, dakikası dakikasına uyulması gereken bir ran-
 devudan üç dakika önce umumi bir tuvalette içimden boşa-
 lan sıcak pisliğin ilk taksidi.

~~Heart~~ (H)
Heart
[or hair?]

There is, there was, only one girl in my life, an object of terror and tenderness, an object, too, of universal compassion on the part of millions who read about her in her lover's books. I say "girl" and not woman, not wife nor wench. If I were writing in my first language I would have said "fille". A sidewalk cafe, a summer-striped Sunday: il regardait passer les filles - that sense. Not professional whores, not necessarily well-to-do tourists but "fille" as a translation of "girl" which I now retranslate:

D 11

Kalp mi (yoksa Kasık mı?)

Hayatımda sadece tek bir kız var, vardı, bir dehşet ve sevenlik nesnesi, bir yandan da âşığının yazdığı, ondan bahsedilen kitapları okuyan milyonların gözünde evrensel bir acıma nesnesi o. "Kız" diyorum kadın değil, eş değil, yosma da değil. Ana dilimde yazsam "fille" derdim. Bir kaldırım kahvehanesi, yaz güneşiyle çizgi çizgi olmuş bir pazar günü; il regardait passer les filles - bu anlamıyla. Meslekten orospu değil, hani öyle varlıklı turist de değil fakat aşağıda yeniden tercüme edeceğim "kız"ın tercümesi olarak "fille":

from heel to hip, then the
trunk, then the head

A when so this was
left but a grotesque
bust and with staring eyes

topuktan kalçaya, sonra gövde, sonra baş,
baş yerine gözlerini dikmiş bakan grotesk bir büstten baş-
ka bir şey kalmayınca kadar

Sophrosyne, a Platonic term for ideal
self-control stemming from ~~the~~ the
rational core.

sophrosyne;

insanın rasyonel özünden
ileri gelen ideal özdenetimi
ifade eden Platoncu bir
terim.

¶ I was enjoying a petit-beurre with my ~~noontime~~ tea when the droll configuration of that particular Bisquit's margins set into motion a train of thought that may have occurred to the reader even before it occurred to me. He knows already how much I disliked my toes. An ingrown nail on one foot and a corn on the other were now pestering me. Would it not be a brilliant move, I thought, to get rid of my toes by sacrificing them to an experiment that only

WILD [0]
[Bölüm Yedi]

Öğle çayıyla birlikte bir pötibörün tadını çıkarmaktaydım ki sözkonusu bisküvinin kenarlarının matrak biçimi bende okurun benden önce akıl etmiş olabileceği bir düşünce zincirini harekete geçirdi. Okur zaten biliyor ayak parmaklarımdan ne kadar nefret ettiğimi. Tam o sırada bir ayakta ete batmış tırnak, ötekindeyse bir nasır başımın belasıydı. Mükemmel bir hamle olmaz mıydı, diye düşündü bendeniz, onları bir deney uğruna feda etsem, sadece

cowardness kept postponing? I had always restored, on my mental blackboard, the symbols of deleted organs before backing out of my trance. Scientific curiosity and plain logic demanded I prove to myself that if I left the flawed line alone, it ^{itself} would be reflected in the condition of this or that part of my body. I ~~dripped~~ ^{dropped} a last ~~poit-beurre~~ ^{poit-beurre} in my tea, swallowed the sweet mush and resolutely ~~set~~ ^{started} to work on my ~~wet~~ ^{wet} flesh.

WILD [1]

korkaklığın beni alıkoyduğu? Zihnimin karatahtasında, kendimi transtan çekip çıkarmadan önce iptal ettiğim uzuvların sembollerini geri yerine koymuştum daima. Bilimsel merak ve düpedüz mantık, hatalı çizgiyi yerinde bırakırsam, onun hatasının vücudumun şu ya da bu bölgesinde yansılacağını kendi kendime kanıtlamam gerektiğini söylüyordu. Çayıma son bir pötibör batırdım, tatlı yumuşaklığı yuttum ve kararlılıkla sefil etim üzerinde çalışmaya giriştim.

¶ Testing a discovery and finding it correct can be a great satisfaction but it can be also a great shock mixed with all the torments of rivalry and ignoble envy. I know of at least two such rivals of mine ~~who~~ ^{you, Curson, and you, Croydon} who ~~will~~ ^{clap their claws} like crabs ~~scrambling~~ in boiling water. Now when it is the discoverer himself who ~~remains~~ tests ~~his~~ discovery and finds that it works he will feel a torrent of pride and purity that will cause him

WILD [2]

Bir keşfi sınayıp gerçek olduğunu görmek büyük bir tatmin olabilir, ama aynı zamanda rekabetin ve şerefsiz kıskançlığın eziyetleriyle karışık büyük bir şok. Bu çeşitten en az iki rakip tanıyorum kendime –sen, Curson ve de sen Croydon– kiskaçlarını birbirine çarpacaklardır bunlar suda haşlanan iki pavurya gibi. Ama keşfini sınayıp da gerçek olduğunu anlayan kaşifin kendisiyse, o kişi bir gurur ve arınmışlık seline kapılacaktır ki, bu da onu aslında

~~reconciled with them~~ actually to
 pity Prof. Curson and pet Dr. Croydon
 (whom I see Mr West has demolished in a
 recent paper). We are above petty revenge.
 ¶ On ~~that~~ Sunday afternoon, in
 my empty house — Flora and Cora being
 somewhere on bed with their boy friends —
 I started the official test. The fine
 base of my chalk white "I" was ~~erased~~ and
 left ~~erased~~ when I decided to break
 my hypnotrance. The extermination of
 my ten toes had been accompanied with

WILD [3]

Profesör Curson'la Profesör Croydon'a acımaya sevkedecek-
 tir (gördüm, Mr. West yakınlarda yazdığı bilimsel bir yazıda
 temize havale etmiş ikincisini). Adi intikamla işimiz olmaz.

Sıcak bir pazar öğledensonrası, boş evimde —Flora da, Co-
 ra da bir yerlerde sevgilileriyle yataktaydılar— giriştim ya-
 man sınava. Kireç beyazı "ben"imin ince kaidesini silmiş ve
 de öyle silinmiş halde bırakmıştım ki, hipnotik transımı ya-
 rıda kesmeye karar verdim. On ayak parmağımın imhasına
 her zamanki

the usual volatity. I was lying on a mattress in my bath, with the strong beam of my shaving lamp trained on my feet. ^{when I opened my eyes,} I saw at once that my toes were intact.

After ~~the~~ swallowing my disappointment I scrambled out of the tub, landed on the tiled floor and fell on my face. To my intense joy I could not stand properly because my ten toes were in a state of indescribable numbness, they ~~beamed~~ all right, though perhaps a

WILD [4]

şehvet hisleri eşlik etmişti. Küvetimdeki paspasın üzerine uzanmış, tıraş lambamın güçlü ışığını ayaklarıma doğrultmuştum. Gözlerimi açtığımda, hemen gördüm ki ayak parmaklarım yerlerindeler.

Hayalkırıklığımı sineye çekip paldır küldür küvetten çıktım, fayans döşeli yere yüzüstü kapaklandım. Büyük bir sevinçle ayağa kalkamadığımı fark ettim, çünkü on adet ayak başparmağım tarif edilmez bir uyuşma halindeydiler. Gayet normal görünüyorlardı, belki biraz

a little paler than usual, but all sensation had been slashed away by a razor of ice. I palpated warily the hallux and the four other digits of my right foot, then of my left one and all was rubber and rot. The immediate setting in of decay was especially sensationally. I crept in ~~into~~ into the adjacent bedroom and with infinite effort onto my bed.

The rest was mere cleaning-up. In the course of the night I teased off the shrivelled white flesh and combing ~~with~~ with utmost delight.

before [unclear]

WILD [5]

normalden solgun görünüyorlardı, fakat bütün hassasiyetleri buz gibi bir jilet tarafından kesilip atılmış gibiydi. Temkinlice önce sağ ayacağımın başparmağıyla öbür dört parmağı yokladım sonra sol ayacağıminkini, hepsi kauçuk ve çürümüş et gibiydiler. Çürümenin hızla yayılması özellikle müt-hiş bir histi. Dört ayak üzerinde banyoya bitişik yatak odasına doğru emekledim ve büyük zahmetlerle yatağa girdim.

Gerisi temizlikten ibaretti. Gecenin geri kalanında büzüşmüş beyaz eti temizledim ve tefekkür ettim büyük bir hazla [banyosundan önce]

Wild

I know my feet smelled despite daily
baths, but this ~~was~~ was something special

WILD [6]

Ayaklarım her gün banyo almama rağmen kokuyordu bi-
liyorum, ama bu koku bambaşkaydı

That test - though admittedly a trivial affair - confirmed me in the belief that I was ~~working~~ in the right direction and that (unless some hideous wound or excruciating sickness joined the merry palebearers) the process of dying by auto-dissolution afforded the greatest ecstasy known to man.

O test -gerçi evet önemsiz bir vakaydı- doğru yönde çalıştığım ve kendi kendini silerek ölme sürecinin insana malum olan en büyük haz olduğu (iğrenç bir yara ya da dayanılmaz acılarla gelen bir hastalık, tabutumu taşıyan şen kalabalığa sıçramadıkça) yolundaki inancımı pekiştirdi.

(Toes)

I expected to see at best the length of each foot greatly reduced with its distal edge greatly transformed into the semblance of the end of a broad leaf without any trace of toes. At worst I was ready to face an anatomical preparation of ten ^{bony} phalanges sticking out of my feet like a scabber's claws. Actually all I saw was ~~the familiar form of digits~~ the familiar form of digits.

AYAK PARMAKLARI

En iyi ihtimalle her bir ayagın uzunluğunun bayağı kısalmasını ve herhangi bir ayak parmağı izi taşımayan bir somuna benzeyerek dönüşmesini bekliyordum. En kötü ihtimalle de ayaklarımdan iskelet pençeleri gibi fırlayan on adet çıplak parmak kemiğinden oluşma anatomik bir aygıtla yüzleşmeye hazırdım. Gerçekte gördüklerimse dizi dizi tanıdık ayak parmaklarımdı.

¶ "Install yourself", said the youngish suntanned, cheerful Dr. Aupert, indicating, openheartedly an armchair at the north rim of his desk, and proceeded to explain the necessity of a surgical intervention. He ^{grim} showed A.N.D. one of the dark ^{grim} urograms that had been taken of A.N.D.'s rear anatomy. The globular shadow of an adenoma eclipsed the greater part of the whitish bladder. This

1

Tıbbi Ara Nağme

"Yerleşin hele," dedi gençten, güneş yanığı, şen Dr. Aupert; cömertçe yazıhanesinin kuzey köşesindeki bir koltuğu işaret etti ve tıbbi müdahalenin gerekliliğini açıklamaya koyuldu. A.N.D.'ye A.N.D.'nin arka anatomisinden çekilmiş karanlık, zalim ürogramlardan birini gösterdi. Bir adenoma'nın kürecikli gölgesi beyazımsı idrar torbasının büyük bölümünü gölgeliyordu. Bu

~~after prostate~~
benign tumor ~~that~~ had been growing
on the prostate for some fifteen years
and was now as many times its size
~~The unfortunate gland~~
~~which had been attached to the~~
with the great gray parasite clinging
to it could and should be removed ^{at once}
"And if I refuse?" said AND
"Then, one of these days."

selim ur, prostat üzerinde on beş yıl kadardır büyümekteydi
ve şu an prostatın büyüklüğünü fersah fersah aşmıştı. Üze-
rine büyük gri bir parazit yapışmış talihsiz kese bir an önce
alınmalıydı ve alınabilirdi.

"Ya reddedersem?" dedi A.N.D.

"O takdirde, çok yakında,

that became
 keep it free from
 any intervention.
 tired eyes.
 gargoyles
 Such as hypnagogic ~~images~~
~~hallucinations~~ or the
~~entoptic convulsions~~
 a breeding booth of
 entoptic swarms
 of ~~phantoms~~
 a vertical line chalked against
 a ~~black~~ ~~plum~~ ~~tinny~~ ~~dark~~
 or a one's collection
 of coin or insects

 a manikin or a
 little skeleton but
 the ~~manikin~~

bu arka (plan) onu her türlü müdahaleden uzak tutacak.
 yorgun gözler.

mesela mahmurluk verici gargoyles'lar ya da entoptik kı-
 vanmalar için mor erik rengi bir karanlığın üzerine tebeşir-
 le çekilmiş bir dikey çizgi (-) birinin bozuk para ya da böcek
 koleksiyonunun üzerindeki hafiften renkli loşluk

eklem yerleri oynayan bir bebek ya da küçük bir iskelet,
 fakat istiyordu ki

very special

In this self-hypnotic state there can be no question of getting out of touch with oneself and floating into a normal sleep (unless you are very tired at the start)

To break the trance all you do is to restore in ~~detail~~ ^{even} chalk bright details the simple picture of yourself ^{a stylized skeleton} on your mental blackboard. One should remember, however,

that the divine delight in destroying, say one's breastbone should not be indulged in. Enjoy the destruction but do not linger over your own ruins, lest you develop ~~neurasthenia~~ ^{illness} or die before you are ready to die.

Kendi kendinizi hipnotize ettiğiniz bu çok özel durumda insanın kendiyle teması kaybetmesi ve normal bir uykuya dalıp gitmesi söz konusu olamaz (eğer işin başında çok yorgun değilseniz) [.]

Transı kırmak için yapmanız gereken, tebeşirle çizilmiş-çesine berrak basit bir otoportreyi yeniden oluşturmak – zihninizin karatahtası üzerinde stilize bir iskelet. Mamafih unutmamalı, misal, göğüs kemliğini tahrip etmenin verdiği yüce hazzı da kaptırmamalı insan kendini. Tahrip etmenin keyfine varın, fakat kendi yıkıntılarınız üzerinde fazla eyleşmeyin yoksa devasız bir dert sahibi olur ya da ölmeye hazır olmadan evvel ölürsünüz.

the delight of getting under ~~the corner~~
of an ingrown toe nail with sharp scissors
and snipping off the offending corner
and the added ecstasy of finding beneath it
an amber abscess whose blood flows
carrying away the ignoble pain.

But with age I could not
bend any longer toward my feet
and was ashamed to present
them to a pedicure.

Keskin bir makasla ete batmış tırnağın altına girip sorun
çıkaran köşeyi kesip atmanın hazzı ve onun altında, içindeki
kan akıp gidince korkunç acıyı da beraberinde götüren keh-
ribar rengi bir apse bulmanın ek hazzı.

Ama yaş kemale erdikçe ayaklarıma doğru eğilemez ol-
muştum ve onları pedikürcü kıza uzatmaktan da utanıyor-
dum.

End of penult chapter.

The manuscript in longhand of Wild's last chapter, which at the time of his fatal heart attack, ten blocks away, his typist, Sue U., had not had the time to tackle because of ~~the~~ urgent work for another employer was deftly plucked from her hand by that other fellow who finds a place of publication more permanent than Bud or Root.

SONDAN BİR ÖNC. BITİŞ

Sondan bir önceki bölümün sonu.

Ölümüne yol açan kalp krizi onu on sokak ötede yakaladığı sırada Wild'in son bölümünün el yazısıyla kaleme alınmış müsveddesi, metinleri daktilo eden Sue U., başka bir işverenin acil işi dolayısıyla bunu daha ele almaya vakit bulamadığından, öbür herif tarafından, Tomurcuk ya da Kök'ten daha kalıcı bir yerde basılmak üzere kızın elinden çekilip alındı.

Well, a writer of sorts. A budding and
 already ~~getting~~ ^{getting} writer. After being a poor
 lecturer in ^{some of} our last dreary castles.

Yes, he's a lecturer too. A rich zotter
 Lecturer (complete misunderstanding, another word).

Whom are they talking about? Her
 husband I guess. Flo is horribly frank
 about Philipp. (who could not come to
 the party — to any party)

BİRİNCİ a

E, bir çeşit yazar. Tomurcuklanmaya ve çoktan çürüme-
 ye başlamış bir yazar. Kasvetli kalelerimizin sonuncuların-
 dan kimilerinde muallim parçası olarak görev yaptı önceleri.

Evet, hoca gibi bir şey [.]. Zengin, yoz bir hoca (tamamen
 yanlış anlaşılma, başka bir dünya).

Kimden söz ediyorlar? Kocasından sanıyorum. Flo, Phi-
 lip konusunda korkunç açıksözlüdür. (Adam partiye gelme-
 mişti — hiçbir partiye gelmezdi.)*

(*) 1 no.lu kartın taslağı olabilir.

heart or ^{brain} - when the ray projected by me
reaches the lake of Dante - ~~ventricle~~ ⁱⁿ
the Island of Reil in the brain

BİRİNCİ b

kalp mi beyin mi - benden yansıyan ışın Dante Gölü karın-
eğme ya da beyindeki Reil Adası'na ulaştığında

Wild: I do not believe that ~~the~~ the spinal cord is the only or even main conductor of the extravagant messages that reach my brain. I have to find out more about that - about the strange impressions I have, ~~for there~~ ^{for there} been some underpath, so to speak, along which the commands of my will power are passed to and ~~pass~~ ^{pass} along the shadow of nerves, rather along the nerves proper.

BİRİNCİ c

(Thornton + Smart İns. Fizyolojisi)

s. 299

Wild: Omuriliğin, beynime ulaşan olağandışı mesajların tek, hatta belli başlı ileticisi olduğuna inanmıyorum. Bu konuda daha donanımlı olmalıyım - irademin buyruklarının sinirlerin kendileri yerine sinirlerin gölgeleri boyunca bir aşağı bir yukarı iletildiğine, tabir caizse, bir çeşit alt yol olduğuna dair garip izlenimimle ilgili.

The photographer was setting up

I always know she is cheating on me with a new boyfriend whenever she visits my bleak bedroom more often than once a month (which is the average rate I turned sixty)

BİRİNCİ d

Fotoğraf[çı] makinesini hazırlıyor

Kasvetli yatak odamı ayda birden (altmış yaşına geldiğimden beri ortalama bu) fazla ziyaret ettiğinde, beni yeni bir erkek arkadaşla aldattığından eminimdir hep [.]

The only way he could possess her was in the most position of copulation: he reclining on cushions, she sitting in the fantail of his flesh with her back to him. The procedure - a few bounces over very small humps - meant nothing to her. She looked at the snow-scapes on the footboard of the bed - at me; and he holding her in front of him like a child being given a sleigh ride down a

I Birinci e

Kıza sahip olabilmemesinin tek yolu çifleşmenin en [...] pozisyonundaydı: o yastıklara uzanıyor, kız da sırtı ona dönük olmak koşuluyla onun etinin yastığı üzerine oturuyordu. Prosedür -çok küçük çıkıntılar üzerinde bir iki hoplama- kıza hiçbir şey ifade etmiyordu. Kız yatağın ayakucundaki kar manzarasına bakıyordu - perdelere; adam da onu önünde tutuyordu, ilk kızak yolculuğuna çıkarılmış bir çocuk gibi kısa bir yokuştan

~~fell~~ short slope by a kind stranger,
he saw her fig. c. back, her
hip between his hands.

Like toads or tortoises neither saw each
other's faces See any many

II

Birinci f

aşağı doğru, nazik bir yabancı tarafından, adamın gördüğü
kızın tire benzeyen sırtı, ellerinin arasındaki kalça[ları]ydı.

Karakurbağalar ya da tosbağalar gibi ikisi de birbirlerinin
yüzlerini görmüyorlardı. (.)

Bkz. animaux, hayvanlar

My sexual life is virtually over but —

I saw you again, Aurora Lee, whom as a youth I had pursued with hopeless desire at high-school balls — and whom I ^{have} cornered now fifty years later, on a terrace of my dream. Your painted pout and cold gaze were, come to think of it, very like the official lips and eyes of Flora, my wayward wife, and your flimsy frock of black silk might have come from her recent wardrobe. You turned away, but could not escape, trapped.

AURORA 1 (Wild'in Notları)

Seks hayatım hemen hemen bitti sayılır ama-

Seni yeniden gördüm, Aurora Lee, delikanlılığımnda lise balolarında umutsuzca arzulayarak peşinden gittiğim seni — şimdi elli yıl sonra düşlerimin bir terasında köşeye kısırdım. Boyalı somurtuk dudakların ve soğuk bakışın, düşünüyorum da, fena halde Flora'nın, serkeş karımın, resmî dudakları ve gözleri gibiydiler, üzerindeki siyah ipekliden incecik entari de onun son zamanlardaki gardrobundan çıkmış olabilirdi. Arkanı döndün, ama kaçamadın,

as you were among the
 close-set columns of moonlight and I
 lifted the hem of your dress - something I ~~had~~
 never had done in the past - and stroked,
 moulded, pinched ever so softly your pale
 prominent nates, while you stood perfectly still
 as if considering new possibilities of
 power and pleasure and interior decoration.
 At the height of your guarded ecstasy I thrust
 my cupped hand ^{from behind} between your consenting
 thighs and felt: the ~~powerful~~
 sweat-stuck folds of a long scrotum and

AURORA 2

çünkü birbirine yakın ayışığı sütunları arasındaydın ve eteğini kaldırdım senin -geçmişte hiç yapmadığım şey- ve o hep solgun çıkık kalçalarını okşadım, yoğurdum, çimdikledim, sense öyle olduğun yerde hiç kıpırdamadan durdun, yeni iktidar, haz ve iç dekorasyon olasılıklarını aklından geçiriyordun sanki. Hazzın sakınlımlı doruğuna eriştiğinde çukurlaştırdığım elimi geriden, bana izin veren kalçalarından içeri doğru uzattım, uzun bir taşak torbasının terle birbirine yapışmış katlarını ve

then, further in front, the droop of a short member. Speaking as ^{an} authority on dreams, I wish to add that this was no homosexual manifestation but a splendid example of terminal gynandzism. Young Aurora Lee (who was to be axed and chopped up at seventeen by an idiot lover; all glasses and beads) and half-impotent old Wild formed for a moment one creature. But quite apart from all that, in a more

AURORA 3

sonra, daha da önde, küçük, öylece sarkan bir uzvu elledim. Rüyalar konusunda uzman sıfatıyla, bunun homoseksüelliğin dışavurumu değil, son haddine varmış yalancı hermafroditizmin şahane bir örneği olduğunu söyleyebilirim. Genç Aurora Lee (ki on yedisinde, her yanı saç sakal, gözlüklü idyot bir âşık tarafından baltayla parça parça doğranacaktı) ve yanı iktidarsız ihtiyar Wild bir an tek bir yaratık haline geldiler. Ama bütün bunlar bir yana, daha

disgusting and delicious sense, her little bottom, so smooth, so moonlit, a replica, in fact, of her twin brother's charms, ~~sampled~~ (sampled rather brutally on my last night at boarding school; ~~remained~~ remained inset in the medalion of every following day.

AURORA 4

iğrenç ve leziz bir manada, öylesine pürüzsüz, öylesine mehtaba boyalı küçük poposu, ki aslmı isterseniz ikiz erkek kardeşindeki letafetin (yatılı okuldaki son gecemde oldukça sertçe tadına bakmış idim) tıpkısıydı, o günü izleyen her günün madalyonunda saklı kaldı.

(Muscel.)

Willpower

absolute
self domination.

Electroencephalographic recordings of the hypnotic "sleep" are very similar to those of the waking state and quite different from those of ~~the~~ normal "sleep"; yet there are certain minute differences about the pattern -- diff. of the trace ~~and~~ ~~the~~ which, one of extraordinary interest and place it specifically apart ~~from~~ from sleeping and ~~the~~ waking ~~state~~.

ÇŞTLİ.

İrade, mutlak kendine hâkimiyet

Hipnotik "uyku"nun elektroansefalografik kayıtları uyanıklık halininkine çok benzer ve normal uykununkilerden çok farklıdırlar; mamafih transın izlediği paternin son derece ilginç ve onu hem uyku hem de uyanıklıktan apayrı bir yere koyan kimi çok küçük detayları vardır.

self-extinction
self-immolation, -tor

Wild's
note

three card at least
of this stuff

As I destroyed my thorax, I also destroyed
and the
and the laughing people in theaters with a
not longer visible stage or screen, and
the
and the in the cemetery
of the asymmetrical heart

autosuggestion, autopsychist
auto-suggestive.

Wild'in Notları

(bununla alakalı en az üç kart)

kendi kendini, hayatını söndürmek, yakmak kendini – bu-
na gönüllü olan,

Göğüs kafesimi yok ederken, [] da ve []ı da yok ettim
ve artık ne gözle görünür sahnesi ya da perdesi kalmış tiyat-
rolardaki gülen insanları da, asimetrik kalp mezarlığındaki
[]ı ve []'i da.

kendi kendine telkin, kendi kendine telkinde bulunan, ken-
di kendine telkine yönelik

A process of self-obliteration conducted by an effort of ^{the} ~~will~~ ~~the~~ of pleasure, bordering on almost ^{unen} ~~unbearable~~ ecstasy, comes from feeling the will working at a ~~completely~~ new task: an act of destruction which develops paradoxically an element of creativeness in the totally new application of totally free will. Learning to use the vigor of the body ~~for the purpose of its own~~ ^{own} destruction, standing vitality on its head.

Wild'in Notları

İrade zoruyla girişilmiş bir kendi kendini imha süreci. Nerdeyse katlanılmaz bir vecde varan Haz, iradenin yeni bir görev üzerinde olması hissinden ileri geliyor; tamamıyla özgür iradenin tamamıyla yeni bir kullanımından, paradoksal olarak, yaratıcılık unsuru çıkaran bir imha eylemi. Bedenin gücünü bedenin kendisini silmekte kullanmayı öğrenmek, dirimi tepetaklak ediş.

Nirvana blowing out, [extinguishing],
extinction, disappearance the Buddhist
theology extinction... and absorption into
the supreme spirit.

[Nirvanic embrace of Brahma]

bonze = Buddhist monk

bonzery, bonzeries

the doctrine of Buddhist incarnation
Brahmahood = absorption into the divine
essence.

Brahmanism

[all this postulates a supreme god]

Oxford English Dictionary

Nirvana feri gitmek (sönmek), yokoluş, kayboluş. Budist
teolojide yokoluş... ve yüce ruha dahil oluş.

(Brahma'nın Nirvanaca kucaklaması)

bonze = Budist rahip

Budist manastır, manastırlar

Budist "başka bir bedende yeniden dünyaya gelme" öğretisi

Brahmancılık = ölümsüz öze karışmak.

Brahmanizm

(bütün bunlar yüce bir yaradani öngörüyor)

Benedictine ~~best~~

Individual existence

Nirvana = "extinction of the self"

"release from the cycle of reincarnations"

"Zeus with Brahma" (Hinduism)

attained through the suppression of individ.
ex: = fence

Buddha: Beatie spiritual condition

The religious exhibit one ~~of the~~
mysticism of Oriental wisdom

The minor poetry of mystical myths

Budizm

Nirvana = “benin ortadan kalkışı” “bireysel varoluş”

“yeniden başka bir vücutta hayat bulma döngüsünden çıkış”

“Brahma ile yekvücut olma (*Hinduizm*), bireysel varoluşun bastırılması yoluyla ulaşılan”

Budizm: Saadete götüren ruhanilik

Oryantal bilgelğin dinsel çerçöpü ve mistisizmi.

Mistik mitlerin minör şiiri.

The novel Laura was sent to me by the painter Rawitch, a reported admirer of my wife, of whom he did an exquisite oil a few years ago. The way I was led by delicate clues and "ghostly nudges" to the exhibition where "Lady with Fan" was sold to me by his girl friend, a sniggering tart with gilt fingernails, is a separate anecdote in the anthology of humiliation to which, since my marriage, I have been a constant contributor. As to the book,

WILD A

Laura romanı bana ressam Rawitch tarafından yollandı. Kendisi karımın refüze ettiği hayranlardan biriydi, birkaç sene önce onun nefis bir yağlıboya portresini yapmıştı. "Yelpazeli Kadın"ın bana ressamın sevgilisi tarafından satıldığı resim sergisine ne ince imalar ve hortlaksı dürtüklemeler sonucu yönlendirildim. Resmin tırnakları yaldızlı, kıkırdayan bir aşüfte tarafından bana satılışı azaplar antolojisinde başlı başına bir anekdottur. Evliliğimden beri bu antolojiye sürekli katkıda bulundum. Kitaba gelince,

which
 a bestseller, & the blurb described it as
 "a roman à clef with the clef lost for
 ever", the demonic Hantle of one of
 my servants, the Velvet Valet - as
 Flora called him, kept slipping it
 into my visual field until I
 opened the damned thing and discovered
 it to be a maddening masterpiece.

WILD B

bestseller oldu, tanıtım cümlesi "anahtarı hiçbir zaman bulunamayacak bir anahtar roman"dı. Hizmetkârlarımdan biri, Flora'nın taktığı isimle Kadifekahya, kitabı görüş açıma sokup durdu, öyle ki sonunda açıp okudum ve cinnet geçirici bir başyapıt olduğunu tespit ettim.

Winny Carr waiting for her train on
the station platform of Sex, a delightful
Swiss resort famed for its crimson
plums noticed her old friend Flora on
a bench near the bookstall ^{with a} paper exclaiming
in her lap. This was the soft cover
copy of Laura issued virtually
at the same time as its ~~hardback~~
much stouter and comelier ~~hardback~~
~~edition~~ hardback edition. She had
just bought it at the station bookstall,

Z

Son §

İsviçre'nin kızıl erikleriyle ünlü, güzel beldesi Sex'in tren istasyonunda trenini bekleyen Winny Carr, kitap satış yerinin yakınında kucağında bir cep kitabıyla oturan eski arkadaşı Flora'yı fark etti. Kitap, *Laura*'nın daha tombalak ve sevimli ciltli nüshasıyla hemen hemen aynı zamanda yayımlanan cep kitabı nüshasıydı. Flora bunu istasyonun kitap satış yerinden az önce almıştı,

and in answer to Winny's jocular remark ("hope you'll enjoy the story of your life") said she doubted if she could force herself to start reading it.

Oh you must! said Winnie, it is of course, fictionalized and all that but ~~you'll come face to face with yourself~~ ~~at every other corner~~ ~~And~~ there's your wonderful death. Let me

ve Winny'nin şakacı sözlerine ("umarım hayatının hikâyesi hoşuna gider") cevaben, kitabın kapağını bile açabileceğini sanmadığını söyledi.

Ama okumalısın! dedi Winnie. Tabii, kurgu murgu, ama her köşesinde kendi hayatınla yüz yüze geleceksin. Sonra bir de o harikulade ölümün var. Dur sana

show you your wonderful death. Same,
here's my train. Are ~~you~~ ~~we~~ going together?

"I'm not going anywhere. I'm
expecting somebody. Nothing very
~~exciting~~. Please let me have my book."

"Oh, but I simply must
find that ^{passage} ~~chapter~~ for you. It's not
quite at the end. You'll scream
with laughter. It's the craziest
death in the world."

"You'll miss your train" said Flora

Z 3

harikulade ölümünü göstereyim. Hay aksi, trenim geldi. Aynı yöne mi gidiyoruz?

"Benim bir yere gittiğim yok. Birini bekliyorum. Çok ilginç bir randevu değil. Lütfen kitabımı geri ver."

"Ay ama sana o pasajı bulmam lazım. Sondan biraz önce. Gülmekten gözünden yaşlar gelecek. Akla hayale gelebilecek en çılgın ölüm.["]

"Trenini kaçıracaksın," dedi Flora.

Philip Wild spent most of the afternoon in the shade of a marbrosa tree (that he vaguely mistook for an opulent ~~tree~~ tropical tree of the 'birch') sipping tea with lemon and ~~making~~ making ~~musical~~ ~~notes~~ notes ~~with a~~ with a diminutive pencil attached to ~~the~~ diminutive agenda-book which seemed to melt into his broad moist palm ~~whose~~ ~~it~~ ~~would~~ spreads in sporadic crucifixions. ~~He~~ ~~sat~~ ~~with~~ ~~his~~ ~~spread~~

BEŞ A

Philip Wild öğledensonranın büyük bölümünü bir marbrosa ağacının (hayal meyal, yanlışlıkla kayın ağacının bol yapraklı, tropik bir soydaşı olduğunu sanmıştı) gölgesinde geçirdi, limonlu çayını yudumladı ve mini mini bir deftere bağlı mini mini bir kurşunkalemle cenin gibi notlar aldı; defter eriyip geniş, nemli avucuna karışacak gibi oluyordu ara sıra, gelişigüzel istavroz çıkarır gibi açıp kapadığında. Bacaklarını iki yana açmıştı

legs to accomodate his enormous stomach and now and then checked or made in midthought half a movement to check the fly buttons of his old fashioned white trousers. There was also the recurrent search for his pencil sharpener, which he absently put into a different pocket every time after use. Otherwise, between all those ~~smaller~~ movements, he sat perfectly still, like a meditative idol. Flora would be often presentolling in a deck chair,

BEŞ B

koca göbeğini taşıyabilsinler diye, ara sıra da daldığı düşüncelerin ortasında eskimiş, eski moda beyaz pantolonun ön düğmelerine gidiyordu eli gayriihtiyarî. Durup durup, her kullandıktan sonra farklı bir cebe koyduğu kalemıraşını aranması vardı bir de. Bunun dışında, bütün bu küçük hareketlerin arasında hiç kıpırdamadan oturuyordu, düşüncelere dalmış bir put gibi. Flora da orada olurdu çoğu zaman, bir şezlonga yayılır

enclosing his ~~grave~~ ^{her progress} in a ^{of straw magazine} C

moving it from time to time, circling as it
were ^{and} around her husband, ^{as she sought} in quest of
an even denser shade than the one
sheltering him. The urge for exposure,
the maximum of naked flesh permitted by
fashion was combined in her strange little
mind with ^{and of the} a East touch of ~~to~~
defiling her ivory skin.

~~She was not a woman of the~~
~~the world, but a woman of the~~
~~the world, but a woman of the~~
~~the world, but a woman of the~~

C

şezlongu ara ara yerinden oynatırdı, sanki böylelikle kocasının etrafında bir daire çizer, oraya buraya savurduğu dergilerle gitgide adamın oturduğu iskemlenin etrafını sarardı, kocasını koruyan gölgeden daha da koyu bir gölge aramaktaydı sanki. Modanın izin verdiğince çıplak et sergileme dürtüsü, garip küçük beyninde, fildişi tenini kirletecek en ufak güneş yanığından bucak bucak kaçmakla birleşmişti.

To all contraceptive precautions, and indeed to orgasm at its safest and deepest, I much preferred - madly preferred - finishing off at my ease against the softest part of her thigh. This predilection might I have ~~been~~ due to the unforgettable impact of my ~~school~~ ^{camp} with school mates of different but erotically identical, sexes.

Eric'in Notları

Bütün hamilelik önleyici tedbirlere, hatta en emin ve en derin orgazma tercih ettiğim -delicesine tercih ettiğim- şey, sakın sakın uyluğunun en yumuşak tarafında bitirmektir işi. Bu tercih, belki farklı cinsten, fakat erotik olarak eşdeğerde mektep arkadaşlarıyla giriştiğim haylazlıkların bende bıraktığı unutulmaz tesirden de ileri geliyor olabilirdi.

he for had needed
and that he want come to
stay for at least a
week every other month.

Thanking for a theme
Beynül milletlerarası
forum with mast. and the
asciis to section

erkek de buna ihtiyaç duymuştu
ve iki ayda bir en az bir hafta gelip kalacaktı, (demişti)
Bu [misafirlik] bir izlek olarak

Şiirle başla vs, ve
Mast. ve Flora ile bitir, (atfet) resme

After a three-year separation (distant war, regular exchange of tender letters) we met again. They're still married to that hog she kept away from home and at the moment sojourned at a central European resort in eccentric solitude. We met in a splendid park that she praised with exaggerated warmth - picturesque trees, blooming meadows - and in a secluded part of it an ancient "^{rotunda} ~~pavilion~~" with pictures and music " where ~~was~~

X

Üç yıllık bir ayrılıktan sonra (uzak bir savaş, karşılıklı duygulu mektuplar) yeniden karşılaştık. Hâlâ o yağ tulu-muyla evli olmasına rağmen (,) ondan uzak duruyor ve o sıra eksantrik bir yalnızlık içinde Orta Avrupa'da bir kaplıca-da ikamet ediyordu. Abartılı bir hararetle methettiği -tab-lo gibi ağaçlar, çiçekli çayırlar- şahane bir parkta buluştuk, parkın gözlerden uzak bir yerinde içinde resimler ve müzik-ler olan kadim bir pavillion "rotunda" da,

we simply had to stop for a rest and a bite - the sisters, ^{she said} near the attendant there - served iced coffee and cherry tart of quite "special" quality - and as she spoke I suddenly began to realise with a sense of utter depression and embarrassment that the "pavillon" was ~~the~~ the celebrated Green Chapel of St Esmeralda and that she was brimming with religious fervor and yet miserably ^{desperately} fearful, despite bright smiles and amiable exposure, of my insulting her by some mocking remark.

XX

oturmak ve bir lokma bir şey yemek için dayanılmaz bir istek duyduk - rahibeler, yani buradaki personel demek istiyorum, dedi - buzlu kahve ve özellikle iyi yapılmış vişneli tart veriyorlar- o konuşurken ben aniden müthiş bir iç sıkıntısı ve utançla bu "pavillon"un Azize Esmeralda'nın meşhur Yeşil Şapeli olduğunu fark ettim. O ise dinsel bir huşu ile dopdoluydu ve parlak tebessümlerine, neşeli bir havaya bürünmesine karşın kendisini alaylı bir sözle incitebileceğimden umarsızca, ölesiye korkuyordu.

The ^{green} wall did not go up to the ceiling, it stopped at the
magenta horizon of its painted verge where the second
slope of the white washed ceiling used to begin.

¶ I hit upon the art of throwing away
my body, my ~~being~~, ~~my~~ mind itself.
To throw away thought — luxurious suicide,
delicious dissolution! Dissolution, in
fact, is a marvelously apt term here;
for I was just sitting relaxed in this
~~very~~ comfortable chair (narrator strikes
its arm rests) and start destroying
yourself ~~yourself~~. The first thing you
feel is a mounting melting, from
the feet upward.

D 0

Gri duvar tavana kadar yükselmiyor, kendi boyalı sınırı
nın macenta ufuk çizgisinde duruyordu, bir zamanlar kireç
badanalı tavanın ters eğiminin olduğu yerde.

0-0-0-0

Bedenimi, varlığımı, zihnimin ta kendisini düşüncede yok
etme sanatını keşfettim. Düşünceyi de düşünüp bitirmek —
lüks intihar, leziz yokolup gidiş! Yokoluş aslında harika bi-
çimde uygun bir sözcük; çünkü burada bu rahat koltuğa
(anlatıcı koltuğun kol dayayacak yerlerine vurur) kendini
bırakmış oturur ve kendini yok etmeye başlarken, hissetti-
ğiniz ilk şey ayaklardan yukarıya doğru yükselen bir erime

In experimenting on oneself in order to pick out the sweetest death, one cannot, obviously, set a part of one's body on fire or drain it of blood or subject it to any other drastic operation, for the simple reason that these are one-way treatments: ~~and~~ there is no resurrecting the organ one has destroyed. It is the ability to stop the experiment and return intact from the perilous journey that makes all the difference, once ~~starting~~ its mysterious technique

D BİR

En tatlı ölümü seçmek için kendi üzerinizde deney yaparken, açıktır ki bir uzvu yakmak, kanınızı boşaltmak ya da bunun gibi aşırı tedbirlere başvuramazsınız, nedeni de çok basit, bunlar tek yönlü tedbirlerdir; imha ettiğiniz organı geri getirmenin yolu yoktur. Önemli olan deneyi durdurabilmek ve o tehlikeli yolculuktan tek parça geri dönebilmektir, bir kere bu işin gizemli tekniğinde

has been mastered by the student of self-annihilation. From the preceding chapters and the footnotes to them, he has learned, I hope, how to put himself into neutral, i.e. into a harmless trance and how to get out of it by a resolute wrench of the watchful will. What cannot be taught is the specific method of dissolving one's body, or at least part of one's body, while tranced. A deep probe of one's darkest self, the unraveling of subjective associations, may suddenly

D İKİ

iyice ustalaşınca kendini silme işine kalkışan kişi. Umuyorum, önceki bölümlerden ve onların dipnotlarından kendini nasıl nötr, diğer deyişle zararsız bir transa sokacağını ve tetikte bekleyen iradenin vidasını kararlılıkla sıkarak bundan nasıl çıkacağını öğrendi kişi. Öğretilemeyecek olan, bedenini ya da en azından bedeninin bir parçasını, trans halindeyken hangi özel yöntemle yok edeceğidir. Benliğin en karanlık bölgelerine dalmak, öznel çağrışımların yumağını çözmek, ola ki bu arada

lead to the shadow of a clue and then to the clue itself. The ~~only~~ help I can provide is not even paradigmatic. For all I know, the way I found to Woo death may be quite atypical; yet the story has to be told for the sake of its strange logic.

2. In a recurrent dream of my childhood I used to see a smudge on the wallpaper or on a whitewashed door, a nasty smudge that started to come alive,

D Ü Ç

ansızın bir ipucunun gölgesine sonra da ipucunun kendisine ulaşabilir kişi. Önerebileceğim tek yardım, paradigmatic bile değil. Bildiğim kadarıyla, ölümle flört etmek üzere bulduğum yol epeyce atipik olabilir; ama öyküyü garip mantığı hatırına anlatmak gerek.

Çocukluğumda sık sık gördüğüm bir rüyada duvarkağıdının ya da beyaza boyalı kapının üzerinde pis bir leke görürdüm, yavaşça canlanmaya başlayan pis bir leke

turning into a crustacean-like monster. As its appendages began to move, a thrill of foolish horror shook me awake; but the same night or the next I would be again facing idly some wall or screen on which a spot of dirt would attract the naive sleeper's attention & by starting to grow and ~~beginning~~ make groping and clasping gestures - and again I managed to wake up before the bloated bulge got unstuck from the wall. But one night

D DÖRT

kabuklu bir yaratığa dönüşürdü. Yaratığın kolu bacağı kıpırdanmaya başlayınca, içimi ürperten sersem bir dehşet sarsarak uyandırırdı beni; fakat aynı gece ya da ertesi gece, yenden boş boş bir duvara ya da perdeye bakıyor olurdum, oradaki lekeli bir nokta gafil uykucunun dikkatini çeker, genişlemeye koyulurdu, elleme-kavrama hareketleri yapardı - ve ben bir kere daha, o kabarık leke çözülüp duvardan çıkmadan önce ne yapar eder uyanırdım. Fakat bir gece

when some trick of position, some dimple of pillow, some fold of bedclothes made me feel brighter and braver than usual, I let the smudge start its evolution and, drawing on an ^{imagined} ~~admitted~~, I simply rubbed out the beast. Three or four times it appeared again in my dreams but now I welcomed its glowing shape and gleefully erased it. Finally it gave up ~~bothering me~~ ^{as some day} life will give up ~~bothering me~~.

D BEŞ

yatışımdaki bir tuhaflık, yastığımdaki bir gamze, yatak örtülerindeki bir kıvrım normalden daha cevval ve cesur olmaya itti beni. Pis lekenin evrilmeye başlamasına izin verdim, sonra da hayali bir dövüş eldivenini elime geçirip tuttum sil dim canavarı. Üç ya da dört kere daha belirdi rüyalarım da, ama artık büyümekte olan şekil varsın belirsindi, neşeyle siliyordum onu. Sonunda pes etti -günün birinde hayatın da pes edeceği gibi-, kesti benimle uğraşmayı.

¶ I have never derived the least joy from my legs. In fact I strongly object to the bipedal condition. The fatter and wiser I grew the more I abominated the task of grappling with ^{cozy} drawers, trousers and pyjama pants. Had I been able to bear the stink and stickiness of my own ~~unwashed~~ body I would have slept ~~on the floor~~ ~~with all my clothes on~~ ~~and~~ ~~had a valet~~ ~~with some~~ ~~experience in the tending of corpses~~ - ~~and~~ change me, say, once a week. But then,

7

Bacaklar (1)

Bacaklarımdan en ufak bir keyif almadım hiçbir zaman. Hatta iki bacaklılık durumuna ciddi itirazım var [.]. Şişmanlayıp akıllandıkça uzun donlar, pantolonlar ve pijama altlarıyla boğuşma işinden daha da nefret ettim. Su yüzü görmemiş bedenimin leş kokusuna ve yapış yapışlığına katlanabilseydim üzerimde elbiselerimle uyur ve uşaklara -mükünse cesetleri giydirme konusunda bir miktar deneyimli olsunlar- diyelim haftada bir üzerimdekileri değiştirtirdim. Öte yandan,

I also loath ~~McGowan~~, the proximity of valets and the vile touch of their hands. The last one I had was at least clean ~~and~~ but he regarded the act of dressing his master as a battle of wits, he ~~thought~~ best to ~~the~~ ~~comment~~ ~~the~~ ~~can~~ ~~and~~ ~~travelling~~ to turn the wrong outside into the right inside and I undoing his endeavor by working my right foot into my left trouser leg. Our complicated exertions, which to an onlooker might

8

Bacaklar (2)

uşaklardan ve onların ellerinin iğrenç temasından da tiksini-
rim. Son uşağım hiç değilse temizdi fakat efendisini giydir-
me işini bir zekâ yarıştırmaya haline sokardı, yanlış dışı doğru
içe tikiştirir, ben de sağ ayağımı sol pantolon bacağına soka-
rak onun çabalarını boşuna çıkarırdım. Çapraşık gayretleri-
miz, dışarıdan bakan birine

have seemed some sort of exotic wrestling match. Would take us from one room to another and end by my sitting on the floor, exhausted and hot, with the bottom of my trousers mis-clothing my heaving abdomen.

Finally, in my sixties I found the right person to dress me; an old illusionist who is able to ~~appear~~ behind a ~~screen~~ in the guise of a ~~massacre~~ and instantly come out at the other end ~~was~~

9

Bacaklar (3)

bir çeşit egzotik güreş gibi gelebilirdi [,] bu güreş bizi odadan odaya gezindirir, sonuçta kendimi yorgun, terler içinde yerde bulurdum, pantolonumun kıcı yanlışlıkla körük gibi inip kalkan karnımı örtmekte olurdu.

Sonunda, altmışlı yaşlarımda, beni giydirip soyacak doğru insanı buldum; ihtiyar bir illüzyonist, üzerinde Kazak kostümüyle perdenin arkasına geçip, öteki uçtan anında

Uncle Sam. He is tasteless ~~and~~ ~~and~~ ~~and~~ altogether not a nice person, but he has taught me many a subtle trick such as ~~the~~ ~~fold~~ ~~ing~~ ~~trousers~~ ~~properly~~ ~~and~~ and I think I shall keep him despite the fantastic wages ~~he~~ ~~he~~ ~~he~~ ~~he~~ ~~he~~ the rascal asks.

9

10

Bacaklar (4)

Sam Amca olarak çıkabilen biri. Dangul dungul, kaba; sonuç olarak nahoş birisi ama bana doğru dürüst pantolon katlamak gibi ince numaralar öğretti, ve de namussuzun istediği akıl almaz maaşa rağmen vazgeçmeyeceğim galiba ondan.

Every now and then she would turn up for a few moments between trains, between planes, between lovers. My morning sleep would be interrupted by heartrending sounds — a window opening, a little bustle downstairs, a trunk coming, a trunk going, distant telephone conversations that seemed to be conducted in conspiratorial whispers. If shivering in my nightshirt I dared to waggle her all she said would be "you really ought to lose some weight" or "I hope you transferred that money as I indicated" — and all doors closed again.

Wild hatırlıyor

Ara sıra çıkagelirdi karım, iki tren, iki uçak, iki âşık arası. Sabah uykum kalp çarptıran gürültülerle bölünürdü — açılan bir pencere, aşağı katta bir faaliyet, bir bavulun gelişi, bir bavulun gidişi, uzakta, işbirlikçi fısıltılar halinde bir telefon konuşması. Üzerimde gecelik entarım, titreyerek yolunu keşcek olsam bütün diyeceği "ama gerçekten biraz zayıflamalısın" ya da "umarım o parayı dediğim gibi hesaba yatırmışsındır" olurdu — sonra gene bütün kapılar kapanırdı.

the art. of self-slaughter

TLS

16.I.76

" Nietzsche argued that the man of pure will ... must recognise that that there is an appropriate time to die "

Philip Nikitin:

The act of suicide may be "criminal" in the same sense that murder is criminal but in my case it is purified and hallowed by ^{the} incredible delight it gives.

Notlar

kendi kendini katletme sanatı

TLS 16-1-76 "Nietzsche der ki pür irade adamı ... ölmenin de bir doğru zamanı olacağını teslim etmelidir."

Philip Nikitin: İntihar eylemi, cinayet kadar "cinai" olabilir ama benim için, verdiği inanılmaz hazla anılmış ve kut-sanmıştır.

By now I have died up to my navel
 some fifty times in less than three
 years and my fifty resurrections have
 shown that no damage is done to the
 organs involved when breaking in time
 out of the trance. ~~As I began~~ ^{As I began} I started
 yesterday to work on my torso, the
 act of delation ~~producing~~ ^{producing} an
 ecstasy superior to anything experienced
 before; yet I noticed that the ecstasy
 was accompanied by a new feeling of
 anxiety and even panic. ~~which~~

WILD D

O arada üç yıldan az bir sürede aşağıdan göbek deliğime kadar elli kez falan öldüm ve elli kez yeniden dirilişim de transı vaktinde bozup çıktığınızda olaya dahil olan organlara bir zarar gelmediğini gösterdi. Dün üst gövdem üzerinde çalışmaya başladığımda, silme eylemi bundan önce deneyimlediğim herhangi bir hazdan çok daha iyisine yol açtı; ama hazza yeni bir kaygı ve hatta panik hissinin eşlik ettiğini de fark ettim.

(daha da fazlası)

4 • How curious to recall the trouble I had in finding an adequate spot for my first experiments. There was an old swing hanging from a branch of an old oak tree in a corner of the garden. Its ropes looked sturdy enough; ~~and~~ its seat was provided with a comfortable safety bar of the kind inherited nowadays by ~~in~~ ^{have} lifts. It had ^{been} much used ~~by~~ ^{years ago by my half sister} ~~of a dreamy~~ ^{fat dreamy} pigtailed creature who died before reaching puberty. I now had to take a ladder to it, for the sentimental

O

İlk denemelerim için uygun yer bulmakta ne zorluklar çektiğimi hatırlıyorum da, nasıl da garip. Bahçenin bir köşesinde ihtiyar meşenin dalından eski bir sahnacık sarkıyordu. İpleri yeterince sağlam görünüyordu; oturulacak yeri şimdilerde telesiyejlere miras kalan rahat, güvenli bir latadan ibaretti. Yıllar önce üvey kızkardeşim, ergenliğe varmadan ölen o şişko, hülyalı, saç örgülü yaratık sıkça sallanırdı onunla. Fakat şimdi merdiven dayamalıyım buna tırmanmak için, çünkü bu duygusal

Celtic ~~rock~~ ^{was lifted} ~~out~~ ^{human} out of ²⁰⁰ ft
 by the growth of the picturesque
 but completely indifferent tree. I
 had glided with a slight oscillation
 into the initial stage of a particularly
 rich trance when the cordage
 burst and I was hurled, still more
 or less ^{boxed} ~~into~~ ^a ~~solid~~ ^{solid} full of ~~solid~~
~~solid~~ ^{crushed} off a piece of
 the peacock blue dressing gown I
 happened to be wearing that summer day.

 00

kalıt, bir tablo kadar güzel fakat kimseyi umursamayan ağa-
 cın boy atmasıyla insan eli erişmeyecek kadar havaya kalk-
 mıştı. Hafif bir sallantıyla bayağı derin bir trans başlangıcına
 kaymış girmiştım ki, ipler koptu, ve ben tuzığa düşmüş gi-
 bi, böğürtlen çalılarıyla dolu bir çukurun içine savrulduım ve
 o yaz günü tesadüfen üzerimde bulunan tavus mavisi ropdö-
 şambrımdan bir parça yırtıldı.

Thinking away oneself
a melting sensation

an envahissement of delicious dissolution
(what a miraculous appropriate
noun!)

aftereffect of ether' drug
used by anaest.

I, have not been much
interested in it.

Kendi kendini düşünme düşünme tüketmek

Bir erime duygumu

Tatlı bir tasfiyenin (olayı nasıl da tam tamına açıklayan isim
hali fiilin!) nasıl derler, envahissement'ı.

Anestezistlerin kullandığı belli bir ilacın yan etkisi

Göbek deliği hiçbir zaman fazla ilgimi çekmedi

efface
expunge
erase

delete
rub out

~~scribble out~~
wipe out
obliterate

(silme temizlemek)

üstünü çizmek

silgiyle silmek

silip çıkarmak

zorla silmek

silme atmak

silme yoketmek